

ATPAZĪSTI SAVU LAIKU UN TĀ VĒSTĪJUMU

Labrīt, draugi. Vēl tikai brītiņu paliksim kājās.

Dārgais Dievs, kad šajā dzīves kņadā un skrējienā mēs esam piestājuši uz kādu brīdi vai stundu, lai kā tas arī būs, ko Tu esi mums sagādājis, lai Tevi slavētu un godinātu, sludinātu Tavu Vārdu, lai iepazītu Tevi labāk, lūk, kāpēc mēs esam sanākuši kopā šajā rītā. Mēs pateicamies Tev, Dievs, par to, ka šeit ir cilvēki, kuri ir gatavi un ir sagatavojušies atnākt un klausīties. Neskatoties uz apstākļiem un laiku, kurā mēs dzīvojam, viņi vienalga tic. Un mēs pateicamies Tev par viņiem.

2 Dievs, mēs esam pateicīgi Tev par Tavu vareno dziedināšanas spēku, par Tava Vārda apsolījumiem. Kā deg mūsu sirdis, kad mēs dzirdām šīs liecības! Kādas tik slimības neuzbrūk cilvēka dēliem! Tu un Tava žēlastība un spēks, un ar Tavu apsolījumu viņi ir dziedināti. Un viņi ir šeit, liecina, slavē Dievu. Mēs pateicamies Tev par to.

Un tagad ļauj mums šodien dzirdēt to vēstījumu, kuru Tu esi sagādājis mums šai stundai. Kad mēs lasīsim Tavā Vārdā, atklāj mums to kontekstu, ko mēs lasīsim. Lai visā tiek īstenota Tava griba, jo mēs prasām to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

3 Tas ir liels gods šorīt atrasties šeit. Es ļoti priecājos par jums visiem. Un brālis Vuds, brālis Rojs Robersons, daudzi citi brāļi pēdējās divas dienas ir uzticīgi strādājuši, lai šajā ēkā būtu uzstādīts gaisa kondicionieris tieši šim mērķim, jo viņi redzēja, kā jūs mocījāties pagājušajā svētdienā. Un draudzes krātuvē bija neredzama naudas, un viņi ķērās pie darba un to sataisīja, lai jums būtu ērti; par to naudu, ko jūs bijāt likuši ziedojumos, lai jūs varētu sēdēt un klausīties vēstījumu. Šodien ir daudz vēsāks, nekā bija toreiz. Tāpēc mēs esam pateicīgi Dievam un jums, ļaudis, par šo iespēju.

4 Priecājos... Brālim Rojam Borderam, viņam šodien sagribējās palikt zāles pašā aizmugurē. Un es teicu viņam paņemt krēslu un apsēsties šeit, kopā ar šiem kalpotājiem, taču viņš to neizdarīja. Kā jūs visi zināt, brālis Borders ir mūsu pārstāvis darba laukā. Es ļoti priecājos redzēt šeit brāli Borderu un daudzus citus kalpotājus, un draugus.

5 Es visu nedēļu pārdomāju un sacīju: "Kad es atbraukšu uz turieni svētdienā, es pasveicināšu katru kalpotāju, katru cilvēku." Taču, kad šeit nokļūsti, tu esi tik ļoti aizgrābts ar vēstījumu, ka teju vai aizmirsti pilnīgi visu, lūk, kā tas notiek.

6 Un tā, man ir jāatgriežas Arizonā. Man ir jādodas atpakaļ nākamajā pirmdienā, pēc nedēļas, atpakaļ uz Toskānu, lai bērni tur tiktu uz skolu. Bet pēc tam es atgriezīšos uz šejieni. Un sievai ir jābūt tur laicīgi, lai sāktu...lai pierēģistrētu bērnus divas nedēļas pirms mācību sākuma. Un es... Pēc tam es grasos atgriezties uz kādu laiciņu šurp.

7 Bet šobrīd ir mans atvaļinājums. Kā jūs jau zināt, es esmu sludinājis kopš decembra; janvārī, februārī, martu, aprīli, maiju, jūnijū, jūlijū. Lūk, ja Dievs ļauj un nav nekāda īpaša izsaukuma, tad šis ir tas gada laiks, kad es atpūšos, mans atvaļinājums. Es braucu medībās. Un es...

8 Lūk, ja Tas Kungs aicinās mani kam citam, tad tās lietas atkrīt. Dievs vienmēr ir pirmajā vietā. Un es gribu, lai Viņš būtu pirmajā vietā, un jūs gribat, lai Viņš būtu pirmajā vietā. Taču, ja nebūs nekāda noteikta aicinājuma un ja tā būs Viņa griba, tad tieši to es grasos darīt nākamās pāris mēnešus – braukt medībās, lūk, lai atpūstos. Es...

9 Jūs neaptverat, šī pasaule nekad neuzzinās, kas man ir jāpārdzīvo. Saprotat? Un tā ir tāda spriedze! Nav brīnums, ka Kungs pateica Saviem mācekļiem, kad Viņš staigāja ar tiem: "Aiziesim savrup tuksnēsī, neredzot atpūstosies." Saprotat? Ar katru dienu es to jūtu vairāk un vairāk, jo

īpaši, kad manu dienu uz zemes kļūst vairāk. Saprotat? Tu saproti to, kad kļūsti vecāks. Jūs dzirdat, kā arī mūsu gans saka uz to "Āmen". Viņš... Mēs saprotam, ka mēs vairs neesam puikas, kad mums jau ir vairāk par piecdesmit gadiem. Lūk, tā. Mums vairs nav daudz laika.

10 Mēs ļoti priecājamies par tām liecībām, kuras mēs tikko kā dzirdējām. Vakardien sieva bija pie Vudas kundzes, kad no Alabamas atbrauca daži cilvēki, kaut kur no turienes, un stāstīja par lieliem darbiem, kurus Tas Kungs paveica tajā sanāksmē, par bērnu dziedināšanu un par dažādām lietām. Un ir tik daudz visa kā, ka, ak, būtu vajadzīgs daudz laika, lai to visu izstāstītu.

11 Turklāt man ir jāatceras, ka... Manuprāt, kāds man pateica, ka māsa Larsone jau divas reizes ir bijusi šeit svētdienā ar bērniņu. Es nemaz nebūtu to uzzinājis, taču, manuprāt, man pateica, ka tas laikam ir viņas mazdēls, kuru viņa atveda no Čikāgas, lai viņu veltītu. Šī kundze ir bijusi ļoti laba pret mums, un mēs viņu augstu vērtējam. Un viņa atveda to mazuli no Čikāgas, lai viņu veltītu. Kaut arī, man šķiet, viņai nav viegli atrast laiku veltīšanai, taču viņa ir ieinteresēta tajā, lai šis bērniņš tiktu veltīts Tam Kungam. Tāpēc, ja māsa Larsone vēlas, kamēr es runāju, lai viņa vienkārši atnes to mazuli šurp, lai viņu veltītu.

12 Un vēl, varbūt, kamēr viņa gatavojas, es...es gribu pateikt, ka šis ir vissmagākais vēstījums, kādu vien es esmu mēģinājis sagatavot, līdz vakardienas vakaram. Šonedēļ es gāju istabā, mēģinādams paiet malīnā pēc tiem izsaukumiem un pārējā, lai mēģinātu pārdomāt kaut ko, kas ir vajadzīgs šai stundai. Bet, kad es ienācu, es...es pat nevarēju... Prātā bija tukšums. Un vakardien es nokāpu pagrabā. Man šķita, ka ir pārāk karsts, tāpēc es nokāpu pagrabā, apsēdos tur. Un es pamēģināju paņemt Bībeli un palasīt, bet es aizmiglu. Pēc tam es piecēlos un padzēros ūdeni, un mēģināju uzmundrināties, un izgāju ārā un pastaigājos, apsēdos uz kāpnēm.

13 Kāds brauca garām un pamanīja mani bez krekla, kad es sēdēju uz kāpnēm; bija ļoti karsts. Viņi pamāja ar roku. Es nezinu, vai viņi pamāja, lai... Kāds, varbūt tas bija kāds no vietējiem, no pilsētas, vai arī varbūt man pamāja kāds no draudzes. Un es...es tik ļoti biju nogrimis domās, es pavisam nejauši ievēroju to garām braucošo mašīnu. Es pamāju.

14 Vakar vakarā es iesēdos mašīnā un devos Čarlztonas virzienā, cenšoties kaut ko uztvert. Šķita, ka Tas Kungs grib man kaut ko pateikt, taču es...sātans centās man traucēt, lai man nekas neizdots. Tāpēc es nodomāju: "Nu, ja jau viņš tā dara, tātad es vienkārši turpināšu kustēties, turpināšu gaidīt, daudzīt pa durvīm, līdz Viņš atvērs." Un tā, tikai pirms dažām minūtēm...tas ir, šodien apmēram nedaudz pāri septiņiem no rīta... Es piecēlos ļoti agri.

15 Vakar es jutos slikti, es mēģināju... Es biju apēdis kukurūzu, kas tā īsti ar mani nesapratās, jo bija patiešām karsts, un es...es mēģināju no tā visa tikt prom. Bet tad šorīt apmēram astoņos es nejauši ieraudzīju vienu Rakstu vietu, kas mani pārsteidza. Un es atkal paskatījos uz to Rakstu vietu, un tas atkal mani pārsteidza. Un es sāku to izsekot cauri visiem Rakstiem un es pabeidzu tikai pirms dažām minūtēm. Tāpēc varbūt šorīt Tam Kungam priekš mums ir vēstījums, kuru sātans centās no mums atturēt.

Māsa Larsone, lūdzu, atnes šurp mazuli. [Brālis Branhams veltī mazuli. Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] Lai Dievs ir ar viņiem, palīdz viņiem.

16 Un tā, pagājušajā svētdienā es noturēju jūs divas dienas, un man šķiet...tas ir, divas kalpošanas, rītā un vakarā, un tāpēc jums nav viegli. Kā es saprotu, tas... Dažiem no jums ir jāveic lieli attālumi, jāizlaiž darbadiena un viss kas tāds. Tāpēc, pat ja mēs aizbrauksim svētdien...pirmdien pēc nedēļas, es vienkārši paziņošu par dievkalpojumu nākamajā svētdienā, ja Kungs ļaus, saprotiet, ja vien sanākušie negribēs palikt arī uz vakaru. Saprotiet, tas ir... Jūsu ir tik daudz!

Cik daudziem no jums ir labāk, lai tas būtu šodien vakarā, paskatīsimies, lai dievkalpojums būtu šovakar? Un tā, bet cik daudziem ir labāk nākošajā svētdienā? Paceliet roku. Nākošajā. Hm!

Ak vai, gandrīz vienādi. Hm! [Kāds saka: “Neizšķirts, brāli!”-Tulk.] Ko tu saki? [“Lai ir abas reizes.”] Hm! [Kāds brālis saka: “Lai ir šovakar un arī nākamajā nedēļā.”] Nu-nu-nu, Ben! [Brālis Branhams smejas.]

17 Mans vēstījums šajā rītā būs garš, taču es nezinu, kā tieši... Un es zinu, ka es palīdzēju draudzes noteikumu izveidošanā, taču, ja ievērosiet, es tur pateicu: “Izņemot, ja es ierakstu magnetafona lenti.” Saprotat? Tā ka tagad mēs ierakstām lenti. Hm-hm-hm. Tā ka varbūt mēs pacentīsimies sanākt abas reizes, šovakar un nākamajā svētdienā, ja Kungs gribēs, saprotiet. Lūk, ja jūs nedabūsiet svētrunu šonedēļ, tad atbrauciet nākamsvētdien.

18 Man ir ļoti žēl, ka jums būs jābrauc divas reizes, taču es jūtu, ka mums ir atlicis jau ļoti maz laika. Un vienkārši atcerieties, ja laiks turpināsies, tādas privilēģijas mums ļoti drīz nebūs. Saprotat? Atcerieties, kaut kas notiks. Vai nu mūs apturēs likums, vai arī jūsu vidū iekļūs sātans un jūs izkaisīs. Tā ir bijis vienmēr. Saprotat? Kaut kas notiks, tāpēc novērtēsim katru minūti, kuru mēs pavadām kopā.

19 Un tā, tagad tiem, kuriem būs jāatgriežas savās mājās – šovakar būs tāpat, kā bija pagājušajā svētdienas vakarā, kad man bija tikai īsa svētruna. Tāpēc jūs, ja gribat to ierakstu, nu, mēs, protams, izsūtīsim jums to lentu, ja jums ir jāatgriežas mājās. Mēs ne... Šovakar es sludināšu, ja Kungs gribēs.

20 Man vakar bija kaut kas pierakstīts, vai arī aizvakar, īss vēstījums, kuru es ātri uzrakstīju no atmiņām par vienu lietu, un tā ir jau no seniem laikiem. Vispār, ir divas svētrunas, es vēl neesmu nolēmis, kura tā būs, viena no tām ir “Caurā ūdenstvertne” vai arī “Iesēt vēju un nopļaut vētru”, vienkāršs evaņģēlisks vēstījums. Šorīt būs mācība. Un tā, šovakar es runāšu par tēmu “Iesēt vēju un nopļaut vētru” vai arī “Caurā ūdenstvertne”.

21 Bet tagad, šajā rītā es gribu izlasīt no svētajiem Rakstiem.

Vai jūs esat ērti iekārtojušies? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Labi.

Un tā, es gribu, lai jūs kopā ar mani atverat Bībelē Hozejas grāmatu, tie, kuri grib izlasīt. Un izlasīsim dažus pantus no pravieša Hozejas grāmatas 6. nodaļas.

Piecelsimies.

22 Dārgais Dievs, mēs neesam cienīgi paņemt šo Grāmatu savās rokās, jo mēs lasām Rakstos, ka neviens ne Debesīs, ne uz zemes, ne zem zemes nebija cienīgs un pat nebija spējīgs paņemt šo Grāmatu vai pat paskatīties uz To. Ak, bet iznāca Tas, kurš izskatījās kā nokauts jērs; Viņš paņēma to Grāmatu, jo Viņš bija cienīgs, un Viņš noņēma tos zīmogus. Un šorīt mēs gaidām, lai Viņš atklātu šos kontekstus, kuri ir uzrakstīti šai Grāmatā, jo tā ir izpirkšanas Grāmata. Tajā ir ierakstīti visi, kas ir izpirkti. Ļauj mums šajā rītā atrast mūsu pozīciju tai laikā, kurā mēs dzīvojam, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

...nāciet, atgriezīsimies atkal pie Tā Kunga! Viņš mūs gan ir saplosījis, bet Viņš mūs arī dziedinās; Viņš mūs ir sasitis, bet Viņš arī pārsies mūsu brūces.

Pēc divām dienām Viņš mūs pamodinās; trešajā dienā Viņš mūs uzcelš, lai mēs dzīvotu Viņa vaiga priekšā.

Tad mēs veltīsim visu savu uzmanību un neatlaidīgi centīsimies, lai atzītu To Kungu. Jo Viņš atmirdzēs kā skaista rīta ausma cauri mākoņu plīvuram un nāks pār mums kā lietus, kā agrais un vēlais lietus pār zemi.

Ko lai Es tev daru, Efraim, un tev, Jūda? Jo jūsu labestība ir kā rīta mākonis un kā rasa, kas ātri nozūd.

Tādēļ jau Es arī lieku tēst viņus ar praviešu runām un nogalinu viņus ar Manas mutes vārdiem, lai Mana taisnība atmirdzētu kā uzaustoša gaisma.

Jo Es gribu žēlastību un nevis upurus, un Dieva atziņu vairāk nekā dedzināmos upurus.

Bet viņi kā Ādams ir pārkāpuši derību un kļuvuši Man neuzticīgi.

Jo Gileāda ir pilsēta, kas pilna elku dievību un asiņainu noziegumu.

Un priesteri ar savu atbalstītāju baru ir kā slepkavas, kas uzglūn ceļiniekiem un nogalina viņus uz ceļa; tik tiešām, viņi dara visnegantākos darbus, kas vien viņiem patīk!

Israēla namā Es redzu notiekam lietas, kuras skatot Mani pārņem šausmas; tur Efraims nododas netiklībai un Israēls aptraipa sevi ar nešķīstību.

Tomēr arī Jūdām vēl paredzēta svētīga pļauja, kad Es pārvedīšu atpakaļ Savu tautu no trimdas!

23 Kungs Jēzu, izvelc no tā ar Tavu Svēto Garu to domu, kas šeit ir domāta, jo mēs gaidām uz Tevi, Jēzus Vārdā. Āmen.

24 Un tā, mana tēma šajā rītā ir: *“Atpazīsti savu laiku un tā Vēstījumu.”*

Mēs redzam no pagājušās svētdienas mācībstundas, kad mēs mācījām par “Bazūņu svētkiem”... Bet tagad es gribu pievērst jūsu uzmanību, lūk, Israēla laiks Dieva pulkstenī.

25 Šodien mums ir svētdienas skolas nodarbība, kurā es gribu, lai jūs saprastu un atpazītu to laiku, kurā mēs dzīvojam. Kā jūs redzat, laiks jau teju teju beigsies. Un tādēļ jums būtu jāzina tieša stunda un laiks, un zīme, un vēstījums, kas jums ir jāpieņem.

26 Un tā, kā mēs sākām pagājušajā svētdienā... Mēs runājām par nodomu sludināt par Bazūnēm, par pēdējām septiņām Bībeles Bazūnēm. Un personīgi es biju domājis, ka tās atvērsies tieši tāpat kā Zīmogi. Taču es esmu ievērojis, ka, katrai no tām atveroties, notiek kaut kas ārkārtīgs.

Un, kad šeit tika sludināti *Septiņi Draudzes Periodi*, tas viss bija tik nevainojami, ka pats Svētais Gars nonāca pie mums un apstiprināja to, un ielika laikrakstos, un izplatīja pa visu valsti, un parādīja to uz mēness debesīs, un pierādīja to mums daudzas nedēļas un mēnešus, pirms tas notika, kā tieši tas notiks, precīzi. Viņš parādīja to šeit dievnamā, šeit uz... Viņš to parādīja. Viņš parādīja to uz mēness un saules. Un Viņš parādīja to ar šī laika valstu stāvokli, kad Romas hierarhija bija izbraukumā un atkal devās uz Palestīnu; tas it kā esot pirmais Romas pāvests pēc Pētera (to šādi apgalvo viņi, ka viņš esot bijis pirmais pāvests). Lūk, tas bija tik ārkārtīgi!

27 Vēl mēs redzam, ka pirms tiem septiņiem Zīmogiem, kuros bija apslēpti visi noslēpumi...

Es pats nezināju, ko es zīmēju uz tāfeles par tiem draudzes periodiem. Es nekad... Dievs zina. Es uzzīmēju tos vienkārši vadoties no vīzijas, nezinādams, ka pēc pusotra gada Dievs grasījās to apstiprināt debesīs ar mēnesi, lai tas nonāktu visos valsts laikrakstos. Es to nezināju. Es nezināju, ka notiks noslēpumainais mēness aptumsums, lai simbolizētu šo Lāodikejas periodu.

28 Lūk, laikrakstos ir redzami tikai seši periodi. Tas ir tāpēc, ka Lāodikejas draudze bija aptumšota pilnībā. Un, ja pievērsīsiet uzmanību garīgajai nozīmei, kā Dievs parādīja to debesīs... Kad es attēloju to šeit uz zemes, kā jūs redzat, es atstāju tur nelielu pleķīti, mazmaztiņu gaismas strīpiņu. Tas bija tieši pirms tā, kad uz zemes ir jātieks izsauktiem tiem izredzētajiem – lūk, kāpēc es to iezīmēju tur pēdējā periodā. Taču, kad Dievs parādīja to debesīs, tur bija pilnīgs aptumsums – varbūt tas nozīmē, ka no Lāodikejas perioda jau ir izsaukts tas pēdējais. Mēs nezinām. Varbūt būs svētruna par šo tēmu.

29 Un tā, vēl paskatieties, ka pirms septiņiem Zīmogiem man nebija ne jausmas, ka tas ir tieši

tā.

Viņš pateica par to šeit dievnamā un aizsūtīja mani uz Toskānu Arizonā, izstāstīja jums visiem, kas notiks. Un šodien šeit sēž cilvēks, kas bija aculiecinieks tam, ka notika tieši tā, kā tas šeit bija pateikts, ka atnāks septiņi eņģeļi. Pēc tam tas tika publicēts laikrakstos un žurnālos visā valstī: “Noslēpumainais piramīdveida gaismas aplis,” tieši kā es biju uzzīmējis šeit un parādījis jums. Tas pacēlās no tās vietas, kur stāvēja tie eņģeļi, un pacēlās trīsdesmit jūdžu augstumā, un bija divdesmit septiņas jūdzes plats vai arī divdesmit septiņas jūdzes augsts un trīsdesmit jūdzes plats, es neatceros, kā tieši. Un tas bija redzams it visur tajos štatos, nedaudz uz dienvidiem no Toskānas Arizonā, tieši tur, kur tas notika tieši tajā laikā.

30 Saprotyet, Bībele... Dievs ne tikai... Nav tā, ka kāds jums mēģina kaut ko uzspiest, bet atvērt jums tieši garīgo šī stundas nozīmi.

31 Un pēc tam sekojošajos vēstījumos tika atvērti septiņi Zīmogi, kas atklāja visus apslēptos Bībeles noslēpumus, mācības un pārējo, ko mūsu laikā tik ļoti kritizē pasaule, kritizē un apgalvo, ka tas ir nepareizi, *tas* un *šitas*.

32 Nesen šeit Arizonā salika kopā dažādas magnetofona lentas, lai izklausītos tā, it kā es būtu teicis to, ko es nebiju teicis. Vienkārši atcerieties vīziju par to nodomu Arizonā! Bībelē ir teikts, ka ir daudz labāk, ja tev uz kakla uzkārtu akmeni. Un vēl viena vieta: “Ikviens,” vai nu tas būtu sludinātājs vai vēl kāds, “kas atņems no Tā kaut vienu vārdu vai pieliks kaut vienu vārdu!” Cilvēki pieliek pie dotā Vārda paši savu skaidrojumu, mēģinādami likt tam pateikt to, ko es neesmu teicis; bet tas nav mans vārds, tas ir Viņa Vārds. “Kas pieliks vai atņems!”

33 Un vēl tai vīzijā mēs redzējām, kā virpuļo lejā tie pravieši, kā es jums paskaidroju, man šķiet, pirms dažām svētdienām. Tas viss notiks. Es sacīju: “Vienkārši turieties no tā pa gabalu.” Kamēr es cīnos ar to, Dievs nevar ar to cīnīties. Bet ļausim to darīt Viņam. Viņš ir tas, kurš par to parūpējas. Saprotyat?

34 Un tā, pagājušajā svētdienā mēs ieraudzījām, ka bija...sludinājām par svētku dienām un ka bija vasarsvētku dienas svētki. Bet starp vasarsvētku dienas svētkiem un bazūņu svētkiem bija ilgs laika periods; no vasarsvētku dienas līdz bazūņu svētkiem bija precīzi piecdesmit dienas. Un pēc piecdesmit dienām (bet vasarsvētku diena nozīmē “piecdesmit”) notika kūļa šūpošana jeb tika atnesti pirmie ražas augļi. Un mēs redzam, ka toreiz tas bija līdzībā ar dabiskajiem pirmajiem augļiem, kas simbolizēja pirmo Svētā Gara augļu izliešanos uz cilvēkiem.

Un vēl mēs noskaidrojām, ka tās piecdesmit dienas pieņēma pagāni, tas ir, Dievs izsauca no pagāniem ļaudis, “lai pievienotu viņus Savam Vārdam”, vasarsvētku dienas svētki. Un mēs esam dzīvojuši šos ilgos vasarsvētku dienas svētkus.

35 Lūk, faktiski, šīs piecdesmit dienas bija precīzi septiņi sabati. Bet septiņi sabati simbolizēja Septiņus Draudzes Periodus, lai šo vasarsvētku svētku laikā notiktu izsaukšana, lai izsauktu ļaudis no pagāniem, lai pievienotu Viņa Vārdam.

Lūk, šo septiņu sabatu beigās, kas ir bijuši, bija jābūt Izpirkšanas dienai, kas bija tās septiņas Bazūnes. Un septiņām Bazūnēm bija jāizziņo raudu diena, sasaucot uz upurēšanu jeb uz izpirkšanu. Un pēc tam mēs redzam, ka Israēls...ka septiņas Bazūnes attiecās tikai uz Israēlu.

36 Un vēl, Viņš taču neļāva man sludināt par tām septiņām Bazūnēm. Es pat biju gatavs to izziņot, biju sagatavojis zāli un pārējo, lai iedziļinātos un sludinātu par septiņām Bazūnēm. Un es sacīju: “Mani kaut kas ļoti satrauc.” Es sacīju... Mēs turpinājām darboties, Billijs un mēs visi, centāmies visu sagatavot, lai nākamajā nedēļā ēkā būtu kondicionieris tām septiņām Bazūnēm; noīrējām skolas zāli uz desmit dienām vai arī uz astoņām dienām. Taču Svētais Gars kaut kāda iemesla dēļ man to neļāva, un es biju nesapratnē, kāpēc.

Un, kad es aizgāju palūgt... Es pateicu sievai: "Es iešu." Un es nostājos ceļos Dieva priekšā un patiesi lūdzos. Un Viņš atklāja man, ka šīs septiņas Bazūnes skanēja zem sestā Zīmoga un ka es jau esmu sludinājis par tām pārdabiskā veidā. Saprotiet, tā ir Dieva roka tajā visā. Tas attiecas uz Izraēlu, un mēs apskatījām to zem sestā Zīmoga (tiem, kuriem tas ir ierakstā), par ebreju vajāšanu.

37 Pagānu laiks turpinās šo vasarsvētku laikā.

Bazūnes, tās visas skanēja sestā Zīmoga laikā. Un mēs izskatījām to pagājušajā svētdienā, runādami par bazūņu svētkiem, ja gribat to noklausīties. Ko tam bija jāizdara? Jāsadzen ebrejus no visām pasaules malām uz viņu dzimteni. Viņiem ir jābūt tur. Un Zīmogu atvēršanās, zem sestā Zīmoga un zem... Tās septiņas Bazūnes skanēja sestajā Zīmogā.

38 Un tā, septītā eņģeļa vēstījumam ir jāatklāj Zīmogu noslēpums, aicinot vienpadsmitās stundas pagānu strādniekus saņemt to pašu samaksu, kuru saņēma pirmās stundas strādnieki. Saprotat?

Lūk, par to mācīja Jēzus. Viņš pateica, ka uz ražas novākšanu atnāca ļaudis. Viņi tika nolīgti. Un, kad viņus nolīga agri no rīta, viņi saņēma laiku...denāriju dienā. Bet pēc tam pusdienlaikā atnāca vēl kāds un sāka strādāt. Bet pēc tam kāds atnāca vienpadsmitajā stundā (tas ir, pēdējā dienas stundā) un saņēma tādu pašu samaksu, ko saņēma arī pirmajā stundā atnākušie, pēdējā stundā.

39 Viss tik nevainojami sakrīt, kā pirmās stundas vēstneši ar Vārdu, ar Evaņģēliju, ar Patiesību, viņi atnāca Vasarsvētku dienā. Pēc tam bija tumšais periods, kas viņus iznīdēja. Pēc tam dienas vidū atnāca Luters, Veslijs un pārējie. Bet pēc tam bija jāatnāk vakara laika vēstījumam, lai saņemtu to pašu, ko viņi saņēma sākumā. Vakara laika vēstījumam ir atkal jāatjauno, jāatnes atpakaļ tas pats.

40 Un atcerieties to vīziju pagājušajā nedēļā, kad atnāca Līgava, lai...tas bija priekšskatījums. Tajā vīzijā bija redzama jauka Līgava. Bet es par to pat nedomāju, vienkārši sēdēju tur un skatījos, kas notiek ārā. Un tur parādījās Līgava. Sev blakus es izdzirdēju balsi, kas sacīja: "Tas ir Līgavas priekšskatījums." Un Viņa gāja garām. Es pievērsu uzmanību tam, kāda Viņa bija: ļoti jauka, skaista, jauna. Viņa vienkārši nevainojami soļoja solis solī; nevis maršēja, bet gāja sievišķīgā gaitā, viņa gāja tā graciozi, sievišķīgi. Tieši tā Viņa gāja, iedama pa kreisi no manis, no šīs puses, un Viņa pazuda manam skatienam.

41 Pēc tam Viņš pagriezta mani uz labo pusi un parādīja man katru draudzi, kad tās parādījās no tiem periodiem. Ak, cik tās bija vulgāras! Bet pēdējais bija šī pēdējā laika draudzes periods, kuram pa priekšu gāja ragana. Un viņas bija apģērbtas ļoti amorāli, ļoti nešķīsti! Un viņas soļoja tvista un rokenrola ritmā. Un tās sievietes vienkārši raustījās tajā tvistā, turēdamas vien papīru, pelēku, liekulīgu... Pelēkais ir starp balto un melno, tā ir mānīga krāsa. Pelēks nav ne balts, ne melns. Tā ir mānīga krāsa. Un viņas turēja savā priekšā pelēcīgu papīru, tādos kā iezemiešu, havajiešu svārciņos no zāles, turēja to savā priekšā, bet virs jostasvietas bija pilnībā kailas. Un soļoja skanot...tas ir, ritmā vai locījās un visu ko tādu, skanot tai mūzikai, iedamas tālāk. Un sacīja: "Tā ir draudze."

42 Un, kad viņas pagāja man garām, man teju vai sirds apstājās. Es nodomāju: "Vai tiešām kas tāds būs jāstāda Kristus priekšā kā Līgava? Visi tie pūliņi un pārējais, ko ir darījuši cilvēki, cenšoties atvest Kristum Līgavu; bet te izrādās, ka kaut kāda tāda vulgāra, netīra, neķītra izskata prostitūta būs Kristus Līgava?" Man sāka sāpēt sirds.

43 Kad viņa aizgāja garām, kad viņa... Ejot garām tai vietai, kur mēs stāvējām, sev priekšpusē viņa turēja to papīru, locīdamās un kratīdamās, virzīdamās te uz vienu pusi un tad uz otru pusi, kā tajās mūsu laika modernajās dejās, nododamās amorālam aktam, kad viņa maršēja tālāk.

44 Es neesmu par šīm lietām atbildīgs. Es varu pateikt tikai to, ko es redzēju. Un Dievs ir mans Tiesnesis, taču tā bija draudze no ASV.

45 Lūk, kad viņa pagāja garām, no mugurpuses viņa bija pilnīgi kaila. Un tad, kad viņa aizgāja garām, man uznāca vājums un nelabums.

46 Tad Viņš sacīja: “Priekšskatījumā atkal iznāks Līgava.” Un, lūk, pēc viņas atkal parādījās Līgava, pēc izskata tāda pati Līgava, kāda aizgāja garām sākumā. Tad mana sirds sāka lēkāt no prieka, saprotot, ka Līgava tomēr būs, un viņa būs izveidota no tā paša un būs apģērbta tāpat, kā Tā, kura bija sākumā. Viņai ir jātiek izsauktai.

Un es zinu, ka tā ir patiesība. Ja tie ir meli, tad visas manas iepriekšējās vīzijas ir bijušas kļūdainas. Taču visi zina, ka Viņš vēl ne reizi nav sacījis mums to, kas nebūtu patiesība. Tas piepildās vienkārši...

47 Un vai jūs redzat mūsdienu draudzes neķītrību, tās, kura sauc sevi par “draudzi”?

48 Kāds man nesen stāstīja (brālis Radels, mans dārgais brālis, kurš šobrīd stāv tur, atspiedies pret sienu), ka viņš ieraudzīja to kā uz vīnakoka piepotētu dzinumu. Un nesen mēs to apspriedām tur istabā. Un brālis Radels bija satraukts par šī laika apstākļiem un par to, kāds gars ir jūtams šodienas draudzēs, ka tas sāk iet uz leju. Kalpotāji no visurienes brauc šurp uz pārrunām, jautā: “Kas notiek, brāli Branham? Kas notiek?” Ak vai!

49 Brālis Radels uzdeva man jautājumu: “Vai viņi dzīvo no sātana gara vai kā?”

50 Es atbildēju: “Nē, piepotētais dzinums dzīvo no vīnakoka spēka.” Tas dzīvo, jo citrusauglis, citrons augs uz apelsīnkoka, taču tas nenesīs apelsīnus, kaut arī dzīvo, pateicoties tā dzīvībai.

Un tā saucamā draudze ir tikai piepotēts dzinums, dzīvo zem reliģijas nosaukuma, zem draudzes nosaukuma. Katoļi un protestanti, vienkārši piepotēti dzinumi, izvelk spēku no Vīnakoka, tomēr nes savas būtības augļus, jo viņi nav atgriezušies, mainījušies. Viņi nebija Dieva sākotnējā, iepriekšnolemtajā plānā. Tieši tāpēc viņi noteikti noraidīs Vārdu un nesīs cita veida augļus. Īstenajam, neviltotajam kokam jau pašā saknē bija iepriekšnolemts nest apelsīnus uz apelsīnkoka.

Jēzus sacīja: “Es esmu vīnakoks, jūs esat zari.”

51 Taču, ja tas koks izdzīs vēl vienu zaru, tad uz tā izaugs viņa oriģinālie augļi. Un tam visam ir jātiek atjaunotam pašā Vīnakoka virsotnē. Ir jāatnāk atjaunošanai, vakara Gaismai, lai to aizdegtu un padarītu to pareizu. Taču tas nāks no paša Vīnakoka, nevis kādas konfesijas, kas ir tam piepotēta; bet oriģinālais Vārda veidojums. Tam ir jāparādās vakara laikā. “Un vakarā vēl būs gaisma.” Ir vajadzīga gaisma, lai tas nogatavotos.

52 Vai redzat, cik pilnīgi ir Raksti! “Diena, kura netiks saukta ne par dienu, ne par nakti.” Auglis nevar nogatavoties, ja saule to nenogatavinās. Lai cik daudz tu sludinātu, lai ko arī tu darītu, tas nevar nobriest, tas nevar izpausties, tas nevar tikt apstiprināts kā vien caur Viņu, Kurš sacīja: “Es esmu šīs pasaules Gaisma,” Vārds. Tāpēc ir jāatnāk spēkam, pašam Svētajam Garam, lai nogatavinātu vai apstiprinātu, vai pierādītu, vai izpaustu to, ko Viņš bija paredzējis šim laikam. To īsteno vakara Gaisma. Kāds laiks!

53 Līgava gāja garām tādā pat pozīcijā, kādā viņa bija sākumā. Taču es ievēroju, ka viņa pazaudēja soli, un centos dabūt viņu atpakaļ. Lūk, par to visu varētu daudz ko pastāstīt, par to laiku, kurā mēs dzīvojam.

54 Lūk, Hozeja sacīja 6:1: “Atgriezīsimies pie Tā Kunga.” Atcerieties, viņš pateica, ka viņi tiks izkaisīti, un tā notika. Viņš pateica: “Viņi atgriezīsies pie Tā Kunga pēc tam, kad tiks izkaisīti, un Viņš tos pārsies.” Ievērojiet, atgriezīsies...tiks izkaisīti, otrkārt... Viņi bija saplosīti un padarīti akli. Tieši tā notika. “Viņš mūs dziedinās un pārsies mūsu brūces.”

Kā Ecēhiēla 37, izkaltušie kauli, ar izkaltušiem kauliem pilna ieleja. Ecēhiēls to ieraudzīja,

viņu atgriešanos.

Vēl ievērojiet, Hozeja sacīja: “Pēc divām dienām!” Pēc divām dienām Viņš atgriezīsies pie viņiem. “Viņš pieņems mūs un iedos mums...atdzīvinās mūs.” Lūk, “atdzīvināt” nenozīmē “augšāmcelšanu”. “Atdzīvināt”, tieši šis vārds tiek izmantots visās citās vietās; es tikko kā to paskatījos, tas nozīmē “atmoda”. “Viņš pamodinās mūs pēc divām dienām.” Tātad: “Viņš pamodinās mūs trešajā dienā pēc tam, kad būs mūs izkaisījis, padarījis aklus un saplosījis.”

55 Jūs zināt, ka tieši tāpēc ebreji bija padarīti akli – lai mēs varētu ieraudzīt. Kā tauta viņi tika saplosīti un izkaisīti, un noraidīja savu Mesiju, lai mēs varētu pieņemt Mesiju, lai no pagāniem tiktu izsaukti cilvēki, lai pievienotu tos Viņa Vārdam.

56 Lūk, atnāk vīrietis, un sieviete pieņem viņa uzvārdu. Šie par akliem padarītie pagāni nekādi nevar ieraudzīt kristībā to Vārdu “Kungs Jēzus Kristus”! Ļoti žēl, taču tā tam ir jābūt. Ebrejiem, viņiem nebija paredzēts to ieraudzīt. To var ieraudzīt tikai viens – to ieraudzīs tikai tas, kurš ir iepriekšnolemts. Citādāk tu nekādi to neieraudzīsi.

Ebreji nespēja ieraudzīt, ka tas ir viņu Mesija, kaut arī viņi bija mācīti vīri un teologi, cilvēki ar slaveni izglītību, lasīja to pašu Bībeli, ko jūs. Lūk, kad tas mums jau ir darīts zināms, mēs skaidri redzam, ka tas bija Mesija. Taču viņi nespēja to ieraudzīt; tāpat viņi nespēj arī šodien. Ir pravietots, ka arī viņi būs padarīti akli.

57 Ir pravietots, ka mūsu laika draudze būs padarīta akla, lai noraidītu vakara laika Vēstījumu. Tā ir pateikts Atklāsmes grāmatas 3. nodaļā: “Tu esi nožēlojams, nelaimīgs.” Pievērsiet uzmanību tovarak parādītajam Līgavas, precīzāk, draudzes stāvoklim: “Kaila, akla un nezina to.” Kungs Jēzu, esi mums žēlīgs! Bībelē ir teikts, ka viņa ir kaila. Es ieraudzīju to tikai tagad. Lāodiķejas draudze bija kaila. Un tovarak, kad viņa tika parādīta, viņa bija kaila – nekad agrāk es to nebiju ievērojis. “Un nezina par to.”

58 Ak, cik es esmu pateicīgs! Cik... Nav brīnums, ka mēs esam tik pateicīgi! Es jūtu, ka mēs neesam pietiekami pateicīgi par to visu, ko Dievs dara mums zināmu.

59 Kaila. Un vīzijās bija pateikts, bija man parādīts, ka viņa ir kaila un nezina to, un akla. Kā Israēls bija padarīts akls, lai varētu ienākt pagāni, tā tagad pagāni ir padarīti akli, lai tiktu paņemta Līgava, bet Israēls saņemtu bazūnu svētkus. Pilnīgi precīzi!

60 “Pēc divām dienām Viņš mūs pamodinās jeb dos mums atmodu, savākdams mūs kopā,” ebrejus, šeit tiek runāts par tām Bazūnēm. Un Viņš... “Un mēs dzīvosim Viņa vaiga priekšā jeb mums būs mūžīgā Dzīvība.” Sprotiet, mēs būsīm Viņa vaiga priekšā. Bībele šeit Hozejas grāmatā saka: “Un mēs dzīvosim Viņa vaiga priekšā,” dzīvība, būt dzīvam Viņa vaiga priekšā. Tā ir Viņa paša Dzīvība, mūžīgā Dzīvība, “dzīvot Viņa vaiga priekšā.”

“Kas dzīvo izlaidīgu dzīvi, tā, dzīva būdama, ir mirusi.” Tāpēc mēs...ir apsolīts, ka Israēls atkal dzīvos Viņa vaiga priekšā. Viņi ir bijuši miruši attiecībā pret Vasarsvētku dienas svētku notikumiem.

61 Tagad klausieties uzmanīgi. “Tad pēc divām dienām...” Lūk, tas nenozīmē divas diennaktis, jo tas bija...tas notika jau ļoti sen, pirms daudziem gadsimtiem. Sprotat? Tas nozīmēja “divas Tā Kunga dienas” – pēc diviem tūkstošiem gadu. Bet vai jūs zināt, cik daudz laika kopš tā jau ir pagājis? Kopš tā laika ir pagājuši divi tūkstoši septiņsimt gadi, jo šeit Hozejas grāmatā ir 780. gads pirms mūsu ēras. 1964. gads, sprotiet, ir pagājuši nedaudz vairāk kā divi tūkstoši septiņsimt gadi. Viņš pateica: “Pēc divām dienām, trešajā dienā Viņš atkal mūs pamodinās un dos mums dzīvot Viņa vaiga priekšā.” Lūk, kur parādās tās Bazūnes. Tieši tajā stundā dzīvojam mēs, mēs dzīvojam tajā laikā.

62 Lūk, viņi bija izkaisīti, padarīti akli, savākti, un trešā diena jau sen ir sākusies. Vai jūs to saprotat? No Palestīnas Viņi tika izkaisīti pa visu pasauli. Viņi bija padarīti akli, lai noraidītu Mesiju. Bet tagad viņi tiek sapulcēti dzimtenē, ir gatavi Bazūnēm, lai atpazītu Izpirkšanu.

Kā ir teikts Bībelē: “Kad viņi to pieņems un ieraudzīs Viņu ar naglu rētām,” kad Draudze jau būs paņemta, “viņi jautās: 'Kur Tu dabūji šīs rētas?' Viņš atbildēs: 'Manu draugu namā.’” Un Viņš pateica, ka katra ģimene nošķirsies un viņi raudās un brēks daudzas dienas kā ģimene, kas ir zaudējusi savu vienīgo dēlu. Atcerieties, tieši tāpēc bija šie bazūņu svētki – lai raudātu, apraudātu nokauto Upuri. Un viņi to bija noraidījuši.

63 Viņi ir savā zemē. Viņi bija izkaisīti, padarīti akli, bet tagad ir savākti kopā. Un tas viss bija zem tā sestā Zīmoga, viņu septiņas Bazūnes...skanēja, lai savāktu viņus kopā, sestā Bazūne. Septītā ir tā varenā Bazūne, par kuru mēs runājam iepriekšējā svētdienā. Sestā Bazūne skanēja zem sestā Zīmoga; tieši tā, kā atvērās mūsu sestais Zīmogs, viss vienlaicīgi, tikai viņējās skanēja visas reizē, bet mēs esam atradušies Vasarsvētku dienas svētkos jau divus tūkstošus gadus.

64 Un tā, kopš tā laika ir pagājuši divi tūkstoši septiņsimt gadi. Viņš pateica: “Trešajā dienā mēs atkal sapulcēsimies. Pēc divām dienām, trešajā dienā mēs atkal tiksīm sapulcināti un saņemsīm Dzīvību Viņa vaiga priekšā.” Vai redzat šo apsolījumu? Šī stunda ir precīzi uzrakstīta uz sienas. Mēs redzam, kādā laikā mēs dzīvojam.

65 Jau ir dzimtenē, gaida bazūņu svētkus jeb lai atpazītu Izpirkšanu, un gaida Atnākšanu, lai sērotu par noraidīšanu, kas bija pirmajā reizē, kad viņi to noraidīja. Tamdēļ viņi atrodas dzimtenē, gaida, ka viņi visi... Viss atrodas savās vietās.

66 Kā Evaņģēlija kalps es redzu, ka nav atlicis nekas, izņemot Līgavas aiziešanu. Bet Līgavai ir jātiek paņemtai, pirms viņi atpazīs, kas ir noticis. Viņi bija sasieti, izkaisīti...es gribēju pateikt, ka viņi bija izkaisīti, padarīti akli, bet tagad ir savākti kopā. Kas vēl ir atlicis? Ir jātiek paņemtai Līgavai. Gaida Līgavas aiziešanu, lai viņu pravieši no Atklāsmes 11. nodaļas pasauktu viņus uz bazūnes svētkiem, lai liktu viņiem aptvert, ko viņi ir izdarījuši.

67 Atcerieties, tieši starp tiem Zīmogiem atklājās sestais Zīmogs. Un tur bija simtu četrdesmit četri tūkstoši izredzēto un aicināto. Un Atklāsmes 11. nodaļa parādās tieši tad, starp sesto un septīto Bazūni, precīzā saskaņā ar sesto Zīmogu.

68 Kamdēļ? Kamdēļ tas bija? Lai atnāktu tie divi liecinieki, Mozus un Ēlija, pravieši. Bet ebreji tic tikai saviem praviešiem. Un tie parādīsies ar praviešu zīmi, un viņu darbs būs praviešu darbs, jo viņi izdarīja tieši to...

Tas parāda vien to, ka cilvēks...kad tu nomirsti, lai kas arī notiktu...kad tu aizej no šīs pasaules, tava daba nemainās. Ja šobrīd tu esi melis, tad arī tur tu būsi melis. Ja tu ātri aizsvilsties šeit, tad tu ātri aizsvilsies arī tur. Ja tu šaubies šeit, tad tu šaubīsies tur. Vīri un sievas, ir laiks sapurināties un sevi izmeklēt, un pārbaudīt savu stāvokli, jo nāve neko nemaina!

69 Viņu nebija bijis divus tūkstošus gadu, Mozus apmēram divarpus tūkstošus gadu, bet Ēlijas kopš... Gandrīz divarpus tūkstošu gadu nebija Ēlijas un nebija Mozus, bet te viņi atgriežas ar tādu pašu dabu un dara tās pašas lietas.

Nāve cilvēkam neko neizdara, tikai maina viņa dzīvesvietu. Viņa nemaina jūsu dabu, nemaina jūsu ticību, neizmaina tevī neko, izņemot tavu dzīvesvietu.

70 Kāda tad ir jūsu daba šodien? Ja tu šaubies par Dieva Vārdu, tad tu šaubīsies arī tur. Nav nozīmes, cik ļoti svēts tu esi, kā tu dzīvo, un cik kārtīgi tu dzīvo – nāve tevi it nemaz neizmainīs, tikai tavu dzīvesvietu. Un, ja tu nevari pieņemt visu Dieva Vārdu tādu, kāds Tas ir uzrakstīts, tad tu neizdarīsi to arī tur; tāpēc neuztraucies, tevīs tur nebūs.

Jums ir jāpieņem Tas pilnībā, Tā apstiprināšanas spēkā un atklāsmē par to, kas Tas ir, tad tu kļūsti par Tā daļu. Viņš augšāmcels tikai Savu Vārdu, kā Viņš augšāmcēla Savu Vārdu pirmajā Lieldienu rītā. Iznāca tikai Viņa Vārds un tie, kas bija nomiruši Viņa Vārdā, ticēdami Viņa Vārdam un apstiprinot Viņa Vārdu.

71 Pievērsiet uzmanību, un tā, tas bija pirms divi tūkstoši septiņsimt gadiem. Ievērojiet, viņi bija izkaisīti, viņi bija padarīti akli, bet tagad viņi ir savākti kopā. Lūk, kā nākošais ir tas, ka viņiem ir jāsaņem Dzīvība.

72 Bet pagāni ir izsaukti. Līgava ir gatava. Aizraušana ir pavisam tuvu. Vai mēs to aptveram? Vai mēs patiešām varam tam noticēt? Varbūt tā ir kaut kāda pasaka? Varbūt mums tas ir kāds mīts? Vai tas mums izklausās reāli? Vai tas ir kas tāds, kam mēs, ārpusē, varam noticēt? Vai arī tas ir kaut kas mūsos, kas ir mūsu daļa, kas mums ir vairāk nekā dzīvība? Ar kādu attieksmi mēs sēžam šorīt šajā dievnamā? Atcerieties, to pieņems mazs ganāmais pulciņš.

73 Šobrīd viņi ir dzimtenē, gaida Bazūnes. Lūk, gaida tās mazās Līgavas aiziešanu, lai varētu piepildīties Atklāsmes 11. nodaļa. Draudzes periods ir noslēdzies; Zīmogi ir atvērti, tas pierādīja to, kas tika izlaists draudzes periodā, un ir dots Vēstījums. Israēls ir uz skatuves, aleluja, ir gatavs Bazūņu Svētkiem.

74 Ak, jūs, ļautiņi no citām zemēm, kad jūs klausīsieties šo lenti, vai tad tu nevari pamosties, mans brāli? Vai arī tas tevi apžilbina, dara aklu? Vai tu to izmestu un nosauktu par viltus pravietojumu, kaut arī tas ir apstiprināts tavā acu priekšā caur pasauli, caur laiku, caur cilvēkiem un caur Svēto Garu, kurš to uzrakstīja? Tas ir apstiprināts fiziski, garīgi un materiāli. Viss, ko Viņš pateica, ir piepildīts un pierādīts.

75 Israēls ir savā zemē; viņi ir tur ievesti, viņi ir tur sapulcināti kā aitas. Viņiem pakaļ dzinās vilki un aizdzina viņus atpakaļ uz drošu vietu, uz viņu pašu zemi. Atcerieties, Israēlam ir apsolīts, ka viņi būs svētīti tikai tad, ja viņi būs savā zemē. Dievs nekad nesvēta Israēlu ārpus tās zemes. Ābrahāms izgāja no tās zemes robežām un saņēma nosodījumu. Visi, kas iziet no tās zemes, tiek nosodīti. Dievs var svētīt Israēlu tikai tad, kad viņi atrodas dzimtenē! Un šobrīd viņi tur atrodas kā valsts! Un Draudze ir izsaukta, viņa tikai gaida Aizraušanu, Līgavas paņemšanu.

76 Zīmogi ir atvērti, tas ir mums atklāts. Mēs redzam, ko viņi ir palaiduši garām; jūs, kuriem gribas padiskutēt un strīdēties par čūskas dzimumu un ūdens kristību, un par pārējo, jūs esat padarīti akli un nezināt to. Šis pasaules dievs ir padarījis jūs aklus attiecībā uz to, bet jūs to nezināt. (Nav brīnums, ka šorīt man bija tik grūti, kad laužos cauri tiem spiedieniem!)

77 Tā ka viņu pravieši var atklāties šajā pēdējā dienā; nevar izdarīt to caur bazūnēm...caur bazūņu svētkiem.

78 Viņš pateica caur Hozeju: "Es iztēsu." Lūk, skatieties, Viņš vērsas pie Israēla. "Es iztēsu," jeb citiem vārdiem, "Es skaldīju, izcirtu viņus caur praviešiem." Lūk, kā Dievs veido Savus ļaudis. Viņš atcirta viņus no pārējām tautām. Kādā veidā? Ar Savu divpusēji aso zobenu, ar Savu Vārdu. Viņš atcirta Savu tautu no tautām. Viņš atcirta Savu tautu no tautām ar praviešiem, ar Savu apstiprināto Vārdu.

Tieši tā Viņš ir atskaldījis Savu Līgavu no konfesijām – ar Savu Vārdu, apsolītu Maleahijas 4. nodaļā pēdējai dienai. Atcirta Savu Līgavu, iztēsa viņu no pārējām draudzēm! Izcirta Savu Līgavu!

79 Viņš cirta caur Saviem praviešiem, caur Saviem praviešiem, kuriem bija Vārds, atcirta Israēlu. "Atdalieties no tiem visiem pārējiem!"

Paskatieties, kad viņi sagribēja rīkoties tāpat kā visi pārējie, viņi atnāca pie pravieša

Samuēla. Viņš sacīja: “Vai es esmu ņēmis no jums naudu? Vai es esmu jums sacījis kaut ko Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu piepildījies?”

Viņi atbildēja: “Nē, tā...tā tas ir, bet mēs vienalga gribam ķēniņu.”

80 Tieši tā ir izdarījušas draudzes. “Ak, mēs ticam Vārdam. Viss ir pareizi, taču, zini, viņi saka, ka mums ir jādara *šādi*.” Man ir vienalga, ko viņi saka. Vārds ir pareizs!

Gaida. Viņš atcirta viņus ar praviešiem.

81 Cik ir pulkstenis, brāli? Cik ir pulkstenis, kalpotāj? Vai jūs redzat, kādā dienas laikā un zem kādas zīmes jūs dzīvojat? Vai jūs varat to saprast? Vai jūs to redzat?

82 Šobrīd it nekur nav atmodas. Visi sūdzas, kalpotāji brēc. Es lasīju vienu no labākajiem laikrakstiem, kurš ir pasūtīts uz draudzi, ļoti labu laikrakstu. Un es pazīstu redaktoru, un es pazīstu tos cilvēkus. Tie ir dievbijīgi cilvēki, ļoti jauki, brālis un māsa Mūri, “*Viņa atnākšanas vēstnesis*”. Viena no labākajām avīzēm darbalaukā, “*Viņa atnākšanas vēstnesis*”. Taču viņi nedrukā praktiski neko, izņemot: “Gavējiet, lūdzieties! Gavējiet, lūdzieties! Pūtiet taures! Sāciet...” Cik daudzi to lasa? Jūs zināt. Jūs to redzat visu laiku: “Gavējiet, lūdzieties! Gavējiet, lūdzieties!” Nekas cits nav dzirdams. “Gavējiet, lūdzieties! Priekšā mūs gaida tās varenās dienas rītausma! Notiks kaut kas varens! Visi lūdzieties, lūdzieties, lūdzieties! Vēl nav par vēlu!”

83 Kāpēc viņi to dara? Kāpēc viņi to dara? Viņi vēlas varenu pamošanos. Viņi brēc, ticēdami, ka atnāks pamošanās. Tie ir labi cilvēki. Kāpēc tad šādi? Kas ar viņiem ir noticis? Viņi nav atpazinuši Līgavas pamošanos. Saprotat? Tā kā viņi ir kristieši, viņi var just šī laika spriedzi, taču viņi nav atpazinuši, ka tas jau ir noticis. Lūk, no kurienes viņiem parādās tāda nojauta. Viņi zina, ka kaut kam ir jānotiek, taču, saprotiet, viņi gaida to kaut kad nākotnē, bet tas jau ir noticis tev zem paša deguna.

84 Tieši to pašu viņi izdarīja arī agrākajos laikos. Viņi ticēja Mesijas atnākšanai. Viņi ticēja, ka atnāks priekšvēstnesis. Taču tas notika viņiem tieši zem deguna, bet viņi to nezināja. Viņi to neatpazina. Viņi ticēja, ka atnāks priekšvēstnesis, kas stādīs priekšā Mesiju, bet viņi nocirta viņam galvu un nogalināja savu Mesiju, jo bija pravietots, ka viņi būs padarīti aklī. Tā pateica Hozeja.

85 Un tas pats Gars, kas runāja caur Hozeju, runāja arī caur Jāni un pateica, ka šajās pēdējās dienās draudze būs “kaila un akla, un izlikts Viņu ārā no draudzes”. Viņi nav spējuši ieraudzīt, kā piepildās tie pravietojumi. Taču, atrodoties tur, viņi nojauš, ka kaut kam ir jānotiek. Vienkārši viņi nespēj to saprast. Viņi to neaptver. Gluži kā ebreji aizgājušajos laikos; aklā Lāodikeja, bagātības, teoloģija, naidīgums pret Draudzi, naidīgums pret Vēstījumu. Paskatieties, cik naidīgi tie ebreji izturējās pret Jāni. Paskatieties, cik naidīgi viņi izturējās pret Jēzu, kaut arī Viņš bija tieši Tas, kuru, kā viņi apgalvoja, viņi gaidīja.

[Akustiskajā sistēmā parādās trokšņi-Tulk.] Man šķiet, mēs nosvīlinājām drošinātāju. Droši vien magnetafoni arī izslēdzās, vai ne? Neizslēdzās. Labi.

86 Viņi izturējās naidīgi pret vēstījumu.

Lieta tāda, ka izdalās liela enerģija; katrs no jums ir sildītājs. Tādos apstākļos nav iespējams uzturēt draudzē ideālu temperatūru, jo katrs no jums miera stāvoklī patērē 25 kilokalorijas. Un nav tā, ka jūs tikai sēžat, jūs pastāvīgi izdalāt siltumu. Šobrīd šeit ir tik daudz gaisa, ka pietiku visas šīs ēkas sasaldēšanai, taču, tā kā jums strādā “sildītājs”, tas nav iespējams.

87 Ievērojiet, naidīgi! Taču, tāpat kā ebreji senatnē, viņi ir padarīti aklī! Viņi ir Lāodikejā. Viņi ir “kaili, nelaimīgi, nožēlojami un nezina to”. Bagātību, varenu teoloģisku mācību, lielas izglītības laiks, un tagad viņi ir kļuvuši naidīgi pret Vēstījumu. Viņi negrib ar to nekā kopēja, tieši tā, kā bija tajos laikos, kad Jēzus no Nācetes bija uz zemes.

88 Noas laikā cilvēki neiegāja šķirstā, jo viņi neatpazina ne vēstījumu, ne vēstnesi. Tas ir vienīgais iemesls, kāpēc viņi aizgāja bojā, jo viņi neatpazina to laiku, kurā viņi dzīvoja. Viņi neatpazina, ka Dievs izrēķināsies ar grēku, kā Viņš bija apsollījis, ka Viņš “iznīcinās cilvēku no zemes virsas”. Viņš par to bija pravietojis. Viņš domāja to nopietni. Un Viņš saka to nopietni šodien, tāpat kā toreiz.

89 Taču tā vietā, lai būtu labvēlīgi pret Nou, cilvēki uzskatīja viņu par mežoni. Viņi neticēja, ka viņš ir pravietis. Jūs zināt, pats Jēzus pateica mums, kā cilvēki izsmēja Noas dienās, uzjautrinājās par viņu, saukāja viņu par fanātiķi un tā tālāk. Taču viņi neatpazina savu laiku. Viņi neatpazina to dienu. Viņi neatpazina to zīmi. Viņi neatpazina vēstījumu. Viņi neatpazina vēstnesi, bet izslēdza viņu no sava vidus un izsmēja viņu. Jēzus sacīja: “Kā bija Noas dienās!”

90 Bet Israēls ir savā zemē, un tagad viss ir gatavs, un Vēstījums atnāk tieši laikā; kādā dienā mēs dzīvojam, brāli? Kur gan mēs esam?

91 Viņi neatpazina to dienu. Viņi nesaprata. Lūk, kāpēc viņi palaida to garām – viņi to neatpazina. Viņi bija kā tai laikā...pat ļoti līdzīgi mūsdienu cilvēkiem, padarīti akli ar zinātniskiem pierādījumiem, izglītības sistēmām, teoloģiskiem semināriem. Un viss, kas padarīja aklus cilvēkus tajā laikā, padara aklus arī šodien! Tas atkal ir padarījis viņus aklus.

92 Un arī vienkāršība, vēstījuma un vēstneša vienkāršība! Noa nebija skolots vīrs. Viņš nebija izglītots vīrs. Viņš bija nabadzīgs fermeris, pazemīgs, ar parastu vēstījumu. Viņu augstajai izglītībai tas bija pārāk vienkārši.

Tāpat arī šodien! Dievs vienmēr dara visu vienkārši, lai dabūtu tos cilvēkus, kuri Viņam ticēs un uzticēsies. Tas ir cits...tikai vēstījums ir cits, bet Dievs ir tāds pats. Lūk, es gribu, lai jūs tam ticētu un saprastu, ka Dievs to ir izteicis.

93 Jēzus sacīja, ka cilvēki smējās par Viņa pravieti Nou. Un tāpat, kā viņi smējās tajā laikā, viņi atkal smiesies Viņa Atnākšanas laikā. Viņi darīs to pašu.

Lūk, kāpēc faraons nogrima jūrā. Viņš neatpazina savu laiku. Viņš neatpazina notiekošo. Viņš bija pārāk aizrāvis ar sava zinātniskā laika sasniegumiem, lai celtu pilsētas, izmantojot vergu spēku. Viņš bija pārāk...viņš bija pārāk aizmests, lai atpazītu to iespēju, kas viņam bija, un viņš padzina Dieva pravieti-vēstnesi tuksnesī. Viņš to neatpazina. Lūk, kāpēc viss notika tā, kā tas notika. Viņš to neatpazina. Ja vien viņš būtu atzinis tiem cilvēkiem apsollīto Dieva Vārdu!

94 Un, ja vien šodienas draudzes atpazītu, ja vien draudzes atzītu Dieva Vārdu, kas ir devis cilvēkiem apsollījumu šim laikam, tad viņi neaizietu bojā!

Ja vien Amerika spētu atzīt to konstitūciju, kuru tā izveidoja, tad viņa negribētu aizvākt no skolām Bībeles, aizvākt no monētām Dieva Vārdu, un zvērestu par uzticību Dieva priekšā. Taču viņa to neatzīst. Kāpēc? Viņa ir akla, kaila. Viņa neatzīst to dārgo puīšu asinis, kuri gāja bojā kaujaslaukos par šo privilēģiju. Viņi ir aizmirsti, viņi ir pīšļi.

95 Taču ir Tas, kurš pavisam noteikti atceras izlietās praviešu asinis, to cenu, kas ir samaksāta, lai šodien mums būtu šis Evaņģēlijs. Tūkstoši taču tika izbaroti lauvām un iemesti bedrēs, tika pārzāģēti, sadedzināti, sisti krustā! Dievs to atzīst.

Draudze ir aizmirsusi par saviem praviešiem. Viņi apgalvo, ka tie mums vairs nav vajadzīgi. Taču Dievs zina, ka Viņam tādi ir vajadzīgi, Viņš izcērt Savus ļaudis ar Savu Vārdu. Taču mūsu laikā tas cilvēkiem ir pārāk vecmodīgi. Viņi to neatzīst. Lūk, kāpēc viņi ir tādā stāvoklī. Lūk, kāpēc viņi ir “kaili, nožēlojami, akli, nelaimīgi un nezina to”, jo viņi neatpazīst to laiku, kurā mēs dzīvojam. Viņi to neievēro.

96 Mozus, viņš atpazīna savu dienu un savu aicinājumu, kad ieraudzīja apstiprinātu Dieva

Vārda apsolījumu tam laikam. Tad viņš saprata un aptvēra, kas viņš ir un kas viņam ir jā dara saskaņā ar Vārda apsolījumu. Tāpēc viņš nebaidījās, ko kāds pateiks. Viņš nekaunējās no sava vēstījuma, kaut arī viņam nepiekrita visi priesteri un visi faraoni, visi pārējie, visas autoritātes. Taču viņš atpazīna, kad viņš ieraudzīja to Gaismu, to Uguns Stabu, kas stāvēju tur krūmā, kas pateica viņam Vārdu, kas bija apsolīts tam laikam, un sacīja: “Es esmu tevi aicinājis iet un to izdarīt.” Viņš nenobijās no ķēniņa lielajiem draudiem. Viņš devās uz turieni, lai izvestu tos cilvēkus, kā bija apsolījis Dieva Vārds.

97 Redzēdams apsolījumu apstiprinātu, viņš sagatavoja ļaudis iziešanai. Kad? Kad viņš ieraudzīja Dieva apsolījuma apstiprinājumu. Atcerieties, ar savu teoloģiju viņš aizbēga, ar savu apmācību viņš aizbēga. Taču, kad viņš ieraudzīja izpaustu Dieva Vārdu, viņš ieraudzīja to apstiprinātu: “ES ESMU, KAS ES ESMU,” tad viņam vairs nebija svarīgi, ko kāds saka. Viņš nebaidījās, ko ar viņu varētu izdarīt faraons. Viņš nebaidījās, ko varētu izdarīt visi pārējie. Viņš bijās tikai no Dieva, ka viņš nepareizi sapratīs Dievu vai kaut kādā veidā...ka viņš neizpratīs Dievu. Viņš nebaidījās no cilvēkiem un no tā, ko viņi teiks, vai ko viņi izdarīs. Viņš bijās tikai no Dieva, kad viņš atpazīna, ka tas bija Dieva Vārds.

98 Viņš nevarēja saprast, kā var sūtīt uz turieni tādu cilvēku kā viņš. Taču, kad caur apsolīto Vārdu viņš atpazīna, kas tas bija, tad viņš nebaidījās no ķēniņa pavēlēm. Ja vien jūs atpazītu, ja vien mēs šodien atpazītu! Mozus atpazīna to, kad viņš ieraudzīja, ka apstiprinās Vārds, ieraudzīja šo apstiprinājumu pierādītu. Viņš bija gatavs cilvēku iziešanai.

Ījabs nekādi nevarēja atpazīt, ka tas bija Dievs. Kamēr vien velnam reizēm izdodas panākt, lai tu notici, ka tie pārbaudījumi, kuriem tu ej cauri, ir Dieva sods tev! Bet Dievs centās viņam kaut ko parādīt! Ījabs nespēja to atpazīt, kamēr neieraudzīja vīziju. Kā Mozus; kad Mozus ieraudzīja vīziju, Uguns Stabu krūmā, tas bija apstiprinājums. Un, kad...

Ījabam bija jautājums: “Ja cilvēks nomirs, vai viņš var atkal dzīvot? Es redzu, ka koks nomirst un atdzīvojas. Es redzu, ka puķīte nomirst un atdzīvojas.” Tāds bija viņa jautājums. “Taču cilvēks apguļas, izlaiž garu, satrūd. Viņa dēli atnāk viņu apraudāt, bet viņš to nezina. Ak, ja vien Tu aplēptu mani kapā, līdz pāries Tava dusmība!” Viņš nevarēja saprast, kāpēc puķīte nomirst un atkal atdzīvojas, kā lapa nokrīt no koka un guļ uz zemes, bet pavasarī atkal parādās. Viņš sacīja: “Cilvēks apguļas, bet uz kurieni viņš dodas? Es ticu Dievam, bet kas notiek ar cilvēku?”

99 Taču tad viendien uzplaiksnīja zibens, nodārdēja pērkonu, uz tā pravieša nonāca Gars. Un viņš ieraudzīja tā Cilvēka atnākšanu, kas varēja iedot roku grēcīgajam cilvēkam un svētajam Dievam un izveidot tiltu. Tad viņš iekliedzās: “Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs! Pat ja zemādas tārpī iznīcinās šo ķermeni, es tomēr ieraudzīšu Dievu savā miesā!” Viņš atpazīna, kas ir augšāmcelšanās.

100 Bileāms neatpazīna to eņģeli, līdz mūlis nesāka runāt mēlēs. Bileāms nespēja atpazīt, ka eņģelis stāvēja viņa ceļā. Redzi zaudējušais sludinātājs nespēja atpazīt, ka tas bija Dievs, kas aizšķērsoja viņam ceļu, cenzdamies nepieļaut, ka viņš pārdod par naudu savu dāvanu. Un, kad mūlis sāka runāt cilvēka balsī, tad Bileāms atpazīna, ka viņam ceļu ir aizšķērsojis eņģelis, cenzdamies nepieļaut viņu izdarīt to, ko viņš darīja.

101 Ak, jūs, aklās konfesijas! Ja Dievs var izmantot mēmu mūli, kas sāka runāt viņam nezināmā mēlē, lai atklātu tam kalpotājam, ka viņš ir noklīdis no ceļa, vai tad Viņš nevar izmantot cilvēku, lai izdarītu to pašu? Aklie cilvēki!

102 Ja vien Ahabs būtu atpazinis savu laiku, tad viņš it nemaz nebūtu nosodījis pravieti Mihi, kuram bija Dieva Vārds, viņam apsolītais.

103 Tajā dienā, kad tur stāvēja Ahabs kopā ar Jošafātu un kad viņiem tur pravietoja četrsimt pravieši, sacīdami: “Aiziet! Viss ir kārtībā. Ahab, tu dzīvo grēkā. Tu esi uztaisījis mums varenu

konfesiju! Mēs esam varena tauta. Mums ir varena kalpošana. Te nu mēs esam, mēs esam četrsimt apmācīti priesteri jeb pravieši. Mēs esam četri simti, apmācīti Vārdā un teoloģijā. Mēs zinām visu, kas un kā.”

104 Lūk, tas pierādīja, ka viņi it nemaz nezināja, kas un kā. Tas cilvēks, kuru viņi iepriekšējā paaudzē bija saukājuši par prātā jukušu, Ēlija, īstenais Dieva pravietis, bija izteicis pravietojumu: “TĀ SAKA TAS KUNGS, suņi laizīs tavas asinis, Ahab!” Saprotat?

105 Taču tie priesteri, cilvēku ieliktie pravieši, domāja, ka viņi saprot to pilnīgi pareizi. Viņi sacīja: “Tēvs Ābraham...tas ir, Tēvs Ahab, aiziet! Tas Kungs ir ar tevi. Tev ir Raksti, jo Dievs atdeva to zemi Israēlam. Tā pieder Israēlam. Aiziet! Tas Kungs ir ar tevi.” Ak vai!

106 Taču, ziniet, Jošafats (tas, kurš nebija tā sapinies grēkā kā Ahabs) skatījās uz to nedaudz citādāk. Viņš pajautāja: “Vai nav vēl kāds?”

107 Tas atbildēja: “Ir mums te viens, bet es viņu ienīstu.” Saprotat? Ko darīja Dievs? Atkal aptēsa Savu tautu caur pravieti. “Es viņu ienīstu. Viņš to vien dara, kā visu laiku mani nosoda. Bet tu taču zini, ka es esmu varens vīrs. Ja es nebūtu spēcīgs ticīgais, tad man šeit nebūtu šis garīgais seminārs. Man ir labi apmācīti cilvēki. Viņi man tur sēž ar grāmatām un ar Bībeli, un visu ko tādu, kas domāts apmācībai. Un es zinu, ka tie ir vareni vīri.”

Taču, ja vien Ahabs būtu atpazinis, kas bija tas puisis, tas klusais puisis skrandās, Imlas dēls, kurš stāvēja tur, sacīdams viņam TĀ SAKA TAS KUNGS, tad viņš nebūtu izdarījis to liktenīgo kļūdu, kuru viņš izdarīja. Taču viņš Mihū nosodīja. Viņš nemaz...

Ak, ļautiņi, atpazīstiet, kādā periodā jūs dzīvojat! Paskatieties, kas ir noticis. Paskatieties, kas ir apsolīts. Atpazīstiet to dienu, kurā jūs dzīvojat.

108 Ja vien šodienas draudžu konfesijas atpazītu, kāpēc viņi ir zem nosodījuma un no viņiem bēg prom viņu locekļi kā Israēls no Ēģiptes! Ja vien konfesijas pārstātu nosodīt šīs magnetafona lentes un ieklausītos tajās! Un tu, sludinātāj, kas klausies šo lenti, paklausies! Ja vien tu atpazītu to stundu, kurā tu dzīvo; ja vien tu atpazītu šī laika zīmi, tad tu saprastu, kāpēc cilvēki bēg no tām konfesijām. Tā Kunga Gars aicina! “Neviens nevar atnākt pie Manis,” sacīja Jēzus, “ja Mans Tēvs viņu nepievilks. Un visi, kurus Tēvs Man jau,” pagātnes forma, “ir devis, atnāks.”

109 Kā tā sievietē pie akas un tas priesteris – cik liela atšķirība! Šodien rokas raksts atkal ir uz sienas. Viņi to redz, taču viņi to neatpazīst.

110 Ja vien ebreji būtu atpazinuši sava Mesijas apsolīto zīmi, saskaņā ar viņu pēdējā pravieša vārdiem! Malehijas 3. nodaļā ir teikts: “Lūk, Es sūtu Manu vēstnesi Mana vaiga priekšā, un viņš sagatavos ceļu.” Un viņi apgalvoja, ka viņi gaidīja viņu.

111 Kāda precīza līdžība ar šodienu! Cilvēki apgalvo, ka viņi gaida kaut kādu notikumu. Visas draudzes lūdzas un gavē, un saka: “Tagad lūgsimies. Sanāksim kopā. Ir jānotiek kaut kam varenam. Mēs zinām, ka ir jānotiek kaut kam varenam. Draudzei ir jāgatavojas.” Lūk, par ko viņi lūdzas.

112 Tieši par to viņi lūdzās toreiz. Bet te parādās Jānis Kristītājs. Tā kā viņš nepieņēma viņu garīgos seminārus, tā kā viņš rīkojās pretēji tam, ko bija mācījuši viņu tēvi... Viņš iznāca no tuksneša bez izglītības. Viņš atnāca bez apliktas apkaklītes, kā sacītu šodien. Viņš neatnāca piebāzts ar teoloģiju. Taču viņš atnāca, zinādams, ka saskaņā ar Dieva apsolījumu viņam ir jāpaziņo par Mesiju.

Viņš sacīja: “Viņš jau stāv jūsu vidū.” Bet viņi domāja, ka viņš ir jūcis prātā, jo viņš nebija beidzis viņu skolas. Uz sienas bija rokas raksts, bet viņi to nezināja. Viņi apgalvoja, ka gaidīja tāda Cilvēka atnākšanu, bet Viņš bija turpat viņu vidū. Un viņi neatpazīna Viņu, kaut arī apgalvoja, ka viņi gaidīja Viņu.

113 Ļoti līdzīgi; kā ebreji savā stāvoklī, tā arī pagāni savējā, jo ir pravietots, ka būs tas pats, tas pats. Viņi apgalvoja, ka gaida Viņu. Taču šobrīd šajā pagānu Lāodikejas periodā konfesijas ir tikpat aklas, kā bija viņi, jo (kāpēc?) ir pravietots, ka tādi viņi būs. Tam ir jāpiepildās.

114 Ja vien Israēls būtu atpazinis savu zīmi, tad viņi zinātu, ka Mesijas parādīšanās laiks bija ļoti tuvu. Ja vien viņi būtu atpazinuši!

Ziniet, mācekļi pajautāja to Jēzum: “Kāpēc Rakstu mācītāji saka, ka vispirms ir jāatnāk Ēlijam?”

115 Bet Jēzus atbildēja: “Ēlija jau atnāca, bet viņi neatpazina viņu. Viņš jau bija šeit, bet viņi jau nogalināja viņu. Viņi izdarīja tieši to, kas par viņiem bija pateikts Rakstos.”

116 Ja vien viņi būtu atpazinuši, ka tas “fanātiķis”, kurš nosodīja visu viņu liekulību, kurš nosodīja visu, ko viņi darīja... Viņš sacīja: “Jūs, liekuļi! Nesāciet te.. Čūskas zālē, ak, jūs, čūsku dzimums, kas lika jums bēgt no gaidāmās dusmības? Nemaz nedomājiet sevī: 'Mūsu tēvs ir Ābrahāms. Mums ir *tas*, *šitas* un vēl *tas*.' Jo es saku jums: 'Dievs var no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus.’”

117 Nevajag domāt, ka jūsu rīcībā ir Vispasaules padome un jūsu locekļi ģērbjas labāk par visiem. Dievs var šeit no ielu žurkām radīt bērnus, lai piepildītu Savu Vārdu; prostitūtas, staigules, dzērājus, kāršu spēlmaņus. Viņš ir spējīgs to izdarīt. Viņš joprojām ir Dievs.

118 Aklās konfesijas kā aklais Israēls – ir pravietots, ka gan vieni, gan otri būs tādi. Es rādu jums līdzības, līdz aiziešu līdz tai domai, kuru tagad gribu parādīt. Akli kā... Lāodikejas perioda pagānu konfesijas šodien ir aklas tāpat, kā toreiz bija viņi.

119 Lāodikejas periodam ir paredzēts saņemt Vēstījumu! Maleahijas 4 ir pateikts, ka tā notiks.

Bet ko gaida viņi? “Tas nāks no *mūsu* konfesijas. Ja tas neatnāks caur mums,” baptistiem, prezbiteriešiem, Asamblejām, vienotajiem vai vēl kādu, “ja tas nebūs no mums, tātad tā nav taisnība.”

Tādā pat veidā viņi rīkojās tajā laikā! Tas atnāca un aizgāja, bet viņi par to nezināja. Viņi neatpazina to, kaut arī tas piepildīja katru Vārdu. Jēzus sacīja: “Viņi izdarīja tā, kā par viņiem bija rakstīts. Tāpat viņi darīs Cilvēka Dēlam,” Viņam bija jātiek noraidītam.

120 Lūk, ievērojiet, tas pats notiek tagad, pagānu laikā, saskaņā ar apsolītajiem Raktiem no Maleahijas 4.

Bet Jēzus sacīja: “Visi Raksti ir Dieva iedvesmoti, un neviens to sīkumiņš nevar nepiepildīties.” Nav iespējams panākt Rakstu nepiepildīšanos. Visam ir jāpiepildās. Un Jēzus sacīja, ka tā notiks. Un te nu mēs redzam, ka tas ir noticis. Mēs to redzam.

121 Kas ir “jāatjauno” šajās pēdējās dienās? Jūs, konfesionālie brāļi, paklausieties! Atjaunot oriģinālos Vasarsvētku dienas svētkus. Kā tas bija sākumā, tā tas tiks atjaunots, pirms sāks skanēt Israēla Bazūņu Svētki. Ir jābūt atjaunošanai! Kaut kādā viedā tam ir jātiek izdarītam. Maleahijas 4 ir pateikts, ka tas atjaunos atpakaļ tēvu ticību bērniem, lūk, kas notiks.

122 Ja vien Israēls būtu atpazinis savu Mesiju, apsolīto zīmi, tad viņi nebūtu tādā stāvoklī, kādā viņi ir šodien. Ja vien viņi... Bet kāpēc viņi neatpazina? Tas ir skumji. Kāpēc gan viņi neatpazina? Tāpēc ka Dievs pateica, ka viņi neatpazīs. Cik daudzi no jums tam tic, sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen!”-Tulk.] Dievs pateica, ka viņi neatpazīs.

Un tas pats Dievs pateica, ka tas notiks Lāodikejas draudzes periodā, un, lūk, tas ir viņu priekšā. Kā gan viņi var rīkoties kaut kā citādāk?

123 Ja vien viņi būtu atpazinuši apsolīto Mesijas zīmi, Cilvēka Dēla zīmi! Viņš atnāca, saukdamies par Cilvēka Dēlu. Lūk, Vasarsvētku periodā Viņš saucas par Svēto Garu, Dieva Dēls. Pēc tam ir Tūkstošgadu Valstība – Dāvida Dēls. Trīs reizes “Dēls”, tas pats Dievs. Tas pats “Tēvs, Dēls, Svētais Gars”, tas pats Dievs. Dāvida Dēls, Dieva Dēls... Dāvida Dēls, Cilvēka Dēls, Dieva Dēls, visu laiku tas pats Dievs, vienkārši trīs dažādos amatos.

124 Tādējādi “Tēvs, Dēls un Svētais Gars” nav trīs dievi, bet tas pats Dievs trīs laika periodos, trīs amatos kā Tēvs, Dēls, Svētais Gars.

Taču šodien viņi ir kļuvuši akli no tradīcijām tāpat kā tie toreiz; kļuvuši akli no tradīcijām, viņi to neredz. Kāpēc viņi nevar to ieraudzīt? Viņi nekad to neieraudzīs. Atcerieties, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

Jautāsiet: “Tad kamdēļ tu to saki?”

Tieši tāpat kā darīja Jānis; tāpat kā darīja visi pārējie. Šeit un tur uzrodas tie, kurus ir jāizved. Ak, Dieva aitas, sadzirdiet Dieva Balsi! “Manas avis pazīst Manu balsi.”

125 Tā sieviete pie akas atpazina savu dienu, kad ieraudzīja Mesijas zīmi. Viņa bija sliktā stāvoklī. Viņai negribējās muļķoties ar tām vecajām draudzēm, ar to, kā tās rīkojās. Viņi dzīvoja, kā vien gribēja, un tam visam, ko viņi darīja, viņa neticēja tādām blēņām. Taču viņa zināja, ka reiz atnāks Viņš. Tā nabadzīte pienāca pie akas, viņa atrada tieši to, ko bija meklējusi, kad Viņš sāka atvērt viņai viņas sirds noslēpumu, izstāstīja viņai par grēku, kurā viņa dzīvoja.

Viņa sacīja: “Cienītais, es redzu, ka Tu esi pravietis.” Nu, viņiem nebija bijis tāda jau četrsimt gadus. Sacīja: “Es redzu, ka Tu esi pravietis. Un es zinu, ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš to visu darīs.”

Viņš atbildēja: “Tas esmu Es.”

126 Viņa atpazina. Vairāk nebija jautājuma: “Kā Tu vari to pierādīt?” Tas jau bija pierādīts. “Kad atnāks Mesija, tieši to Viņš darīs.”

Nu, ja viņa varēja atpazīt to caur Rakstiem, vai tad mēs nevaram atpazīt vakara Gaismas un šodienas zīmi?

“Mēs zinām, ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš mums parādīs visas tās lietas. Viņš mums to izstāstīs.”

Viņš atbildēja: “Tas esmu Es, kurš runā ar tevi.”

127 Vairāk jautājumu nebija. Viņa uzreiz metās skriet, un viņa sacīja cilvēkiem: “Ejiet, paskatieties! Viņš ir te.” Viņai vairs nebija nekādu jautājumu. Jautājums bija izšķirts, jo viņa atpazina to dienu, kurā viņa dzīvoja. Viņa atpazina to.

128 Tāpat atpazina arī Nātānaēls, ievērojams ebrejs, kad viņš ieraudzīja to Mesijas zīmi, kas bija apsolīta; nebija nozīmes, cik daudzi priesteri, cik daudz vēl kaut kas...

Ko tas izdarīja? Priesteri satraucās, redzēdami, ka cilvēki iziet no draudzēm un aiziet. Viņš pateica: “Ja kāds no jums aizies uz Viņa sanāksmi, tad viņš tiks izslēgts. Mēs uzreiz izslēgsim jūs no konfesijas.”

129 Tas pats notiek šodien. “Mēs izslēgsim tevi no mūsu organizācijas, ja tu iesi uz viņa sanāksmi.”

130 Vai atceraties to aklo vīru? Tēvs un māte pat nevarēja dot atbildi, viņi baidījās, jo bija pateikts: “Kas ies pie Jēzus vai arī kas apmeklēs Viņa sanāksmes, viņi tiks izslēgti.” Taču tas aklais

varēja atbildēt pats; tas, kurš reiz bija akls, bija kļuvis redzīgs.

131 Es, kurš reiz biju akls, tagad redzu. Agrāk es nezināju šīs lietas, taču Svētais Gars ir darījis man to zināmu. Atlaidiet viņus, konfesijas, jo viņi tik un tā atnāks! “Ja Es tikšu paaugstināts no zemes, tad Es visus pievilksu pie Sevis.”

132 Nātānaēls to atpazīna. Viņš to zināja.

133 Tieši kā Mozus Bībeliskie pierādījumi, apstiprinātais Vārds. Mozus zināja, ka tāds bija apsolījums tam laikam, jo tas bija saskaņā ar Rakstiem, lai cik dīvaini tas neizskatītos. Viņš sacīja: “Kā es pateikšu viņiem... Es izstāstīšu viņiem, ka es šeit redzēju gaismu, tālu tuksnesī. Kā gan es pateikšu viņiem, ka šeit bija gaisma, un tā gaisma lika man doties uz turieni?”

Viņš atbildēja: “Moza, Es noteikti būšu ar tevi.” Un ne tikai...

134 Ēģiptē Viņš pats neparādījās, tikai caur brīnumiem un zīmēm. Taču, kad Viņš visus bija sapulcinājis kopā, Viņš atkal viņiem parādījās un apstiprināja Mozus kalpošanu izredzēto un izsaukto priekšā. Kad tas pravielis bija atcirtis viņus no tās valsts un atvedis viņus uz to vietu, tad atkal parādījās Uguns Stabs, uz Sinaja kalna virsotnes.

135 Ieraugiet līdzību ar šo dienu. Āmen! Slava Dievam! Man tas ir vairāk par dzīvību. Man sāk piezagties vecums, un es redzu laiku, kad vulgaritāte un netikumība pārņem valsti un pārējo; tad es atskatos atpakaļ un redzu, kas notika. Mana sirds lēkā no prieka, kad zinu, ka vēl tikai nedaudz un šīs zemes mājoklis sabruks, bet Tur mani jau gaida cits. Es cenšos izvilkēt cilvēkus, atcirst viņus no tādām lietām un pārējā, lai izvilktu viņus, parādītu viņiem pēc Rakstiem, ka tur stāv Dievs; ar Uguns Staba apstiprinājumu, kuru ir redzējuši simti un tūkstoši, un atkal un atkal Tas ir nofotografēts, lai to pierādītu.

136 Parādās atdarinātāji. Protams, tā tam ir jānotiek. Atdarinātāji parādījās arī Mozus laikā un atkārtoja to pašu. Dievs pateica: “Atdalies, Moza. Neņemies ar viņiem. Es viņus aprīšu.” Un pasaule viņus pārņēma. Tas pats arī šodien – atgriežas atpakaļ pasaulē, naudas mahinācijas un viss pārējais. Saprotat?

137 Bībeliskā Mozus zīme! Viņš bija tas lielais Dieva pravielis, kurš devās uz turieni, lai viņus atbrīvotu, un viņi to atpazīna. Viņi atpazīna to zīmi. Viņš bija precīzs Bībelisks apsolījums, apstiprināts.

138 Jēzus bija tas Rakstu apsolījums, kas tika apstiprināts tai sievietei, pareizāk, Viņš bija skaidrojums. Jēzus bija Rakstu skaidrojums. Viņa paša dzīve skaidroja Rakstus.

139 Vai tad jūs neredzat konkrētā laika Vēstījumu? Vai jūs varat atpazīt, kur mēs atrodamies? Pats Vēstījums skaidro jums no Rakstiem, kādā stundā mēs dzīvojam. Tas ir tas izskaidrojums.

140 Jēzus pateica Israēlam: “Ja vien jūs būtu atpazinuši savu dienu!” Reiz, kad Viņš sēdēja uz Olīvu kalna, Viņš paskatījās, sacīja: “Jeruzaleme, ak, Jeruzaleme!” Viņš raudāja. Viņš paskatījās lejup. Viņš ieraudzīja...

Nevis lai kaut kā salīdzinātu, varbūt kā... Reiz vakarā...reiz no rīta, apmēram pulksten desmitos, es ieraudzīju to draudzi-prostitutu. Sirds dziļumos tu jūti, kā Svētajam Garam birst asaras.

“Jeruzaleme, ak, Jeruzaleme, cik reizes Es gribēju jūs sapulcināt... Bet ko tu izdarīji? Tu nogalināji praviešus, kurus Es pie tevis sūtīju. Tu noslepkavoji tos.”

Un tas Vēstījums, kas šodien ir sūtīts draudzei, ir noslepkavots ar viņu konfesionālajām dogmām. Viņu dogmas ir noslepkavojušas Rakstus. Jēzus sacīja: “Ja vien jūs būtu atpazinuši jūsu dienu! Taču viss jau ir aizgājis pārāk tālu, jau ir par vēlu.” Tas pats ir ar draudzēm!

141 Es no visas sirds ticu, ka tā jau ir pagājusi garām izpirkšanai. Varat domāt par to, ko vien gribat, tas ir jūsu viedoklis. Bet šis ir mans. Saprotat? Jums nav jāpieņem mans viedoklis. Taču es uzskatu, ka tā vairs nevar tikt izpirkta, tas notika pirms pieciem vai sešiem gadiem. Es atceros... Vai atceraties Čikāgu? Paskatieties, kas ir noticis kopš tā laika, un pavērojiet, kā tas turpina notikt. Saprotat? Atcerieties, zem tā ir mans vārds, tas ir tur uzrakstīts, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Paskatieties, kā tā pastāvīgi ir gājusi uz leju.

142 Paskatieties uz 1933. gadu; kas bija pateikts par sieviešu uzvedību šajās pēdējās dienās, kā cilvēki...par Musolini, kā viņam pienāks gals. Kā Hitleram pienāks noslēpumains gals. Kā tie trīs "ismi" apvienosies komunismā. Un kā parādīsies automašīnas, kas izskatīsies kā olas. Un kā sievietes nēsās to apģērbu un izskatīsies pēc vīriešiem, pat viņu apakšveļu; un galu galā nonāks līdz tam, ka nēsās kaut ko līdzīgu vīģes lapām. Kā netiklie akti...kā cilvēki uzvedīsies mūsu laikā. Paskatieties, ko viņi ir izdarījuši. Un, lūk, tas ir tieši jūsu acu priekšā.

143 Ja vien kristietes...tā saucamās kristietes atpazītu, atpazītu, ka tas netiklais gars, kas ir uz viņām, ir no velna, kas liek viņām apgriezt savus matus! Ko tādu dara tikai velns. Tas ir pretrunā Dieva Vārdam priekš jums tieši tā, kā tas bija Ēdenes dārzā. Ko viņi... Ja vien viņas atpazītu! Viņi mēģina sacīt: "Ak, to saka tas sektants sludinātājs!" Tas neesmu es. Es nenorādu jums, kas jums ir jādara. Es tika citēju Vārdu. Ja vien viņas spētu atpazīt, ka tas ir velns!

144 Viņas sauc sevi par kristietēm. Jēzus sacīja: "Kā jūs varat saukt Mani par Kungu, bet nedarīt to, ko Es saku?" Viņas nevar būt kristietes. Es neesmu viņu tiesnesis, bet es vienkārši saku to, kas ir pateikts Vārdā. "Kā jūs varat saukt Mani par Kungu, bet tomēr nedarīt to, ko Es saku?" VISS VĀRDS KOPUMĀ IR JĒZUS KRISTUS ATKLĀSME. "Kāpēc jūs saucat Mani par Kungu?"

145 Ja vien viņas atpazītu, ka tas ir velns, netikls gars! Dažas jaukas sievietes tur...

146 Es uzskatu, ka Džefersonvila Indiānas štatā ir visvulgārākā vieta no visām, kādas vien es dzīvē esmu redzējis, runājot par atkailinātām sievietēm. Es esmu bijis Holivudā, esmu bijis it visur. Esmu bijis it visur pasaulē un redzējis visādas nešķīstības. Esmu redzējis to Parīzē. Esmu redzējis to Anglijā, kura pārspēj tās visas.

147 Es uzskatu, ka viendien Anglija nogrims okeānā. Viņa ir to pelnījusi; nešķīsta, netīra, nīkulīga! Pasaules netiklības atkritumu bedre; visnebībeliskākie, noraidošākie cilvēki, kādus es dzīvē esmu redzējis. Tā ir kļuvusi tāda, jo tā noraidīja Patiesību.

148 Billijs Grēms stāstīja, ka viņam bija jāved prom no parka sava sieva: vīriešiem un sievietēm, puisiem un meitenēm bija dzimumattiecības turpat parkā, atklāti. Tā ir kļuvusi par atkritumu bedri, tāpat arī Francija, tāpat arī visa pārējā pasaule. Un arī Savienotās Valstis sāk kļūt par visu viņu līderi!

149 Paskatieties uz šodienu: panāk, lai viņas apgrieztu matus, nēsātu šortus, bikses, smēķētu un sauktos par ticīgajām. Vai tad tu neaptver, māsa jeb sieviete... Tas ir, piedodiet, tā nav mana māsa, dara ko tādu. Vai tad tu neaptver, ka tas ir velns? Bet kas...

Kā ebreji senatnē, jūs negribat ticēt apstiprinātajam Vārdam, kad tas ir pierādīts jūsu acu priekšā. Jūs joprojām turaties pie savām konfesionālajām tradīcijām, kuras saka, ka ar to viss ir kārtībā. Jūs runājat mēlēs, jūs lēkājat, jūs dziedat garā un apgriežat matus? Hm! Vai varat iedomāties, ka šādi darītu kristiete?

Es esmu redzējis ļaunos garus, esmu redzējis burvjus; esmu redzējis, kā viņi runā mēlēs un izskaidro, lēkā un dejo garā, dzer asinis no cilvēka galvaskausa un nolād Jēzus Kristus Vārdu.

150 Jūs teiksiet: "Es piederu pie draudzes. Aleluja! Slava Dievam! Es..."

KAM JŪS PIEDERAT? DRAUDZE IR VĀRDS, UN VĀRDS SAKA, KA TAS IR

APKAUNOJUMS, JA TU DARI KO TĀDU.

Jūs, aklais farizeju bars, tādā veidā vedat tos nabaga bērnus uz elli, jo baidāties pazaudēt savu pusdienu talonu un ka jūs izslēgs no konfesijas, ja sāksiet kaut ko darīt. Kauns un negods tev, liekuli! Kā tev nav kauns! Ir redzams, kā tuvojās tā stunda, bet tu ar savām tradīcijām aizgriezies no Dieva Vārda. Kā tu to uzdrīksties, aklais!

151 Vai tad Bībelē nav teikts, ka jūs bijāt padarīti akli? Vai tad jūs nesaprotat, ka jūs esat akli? Tā ir teikts Bībelē. “Un tu esi kails, nožēlojams, nelaimīgs, akls un nezini to.” Jūs uzskatāt, ka jums ir vislielākā draudze pilsētā un jūs darāt *to, šito* un *to*, bet Bībelē ir pateikts, ka jūs esat pilnīgi nabagi un akli. Un Viņš joprojām stāv pie durvīm, vēlēdamies pārdot jums acu ziedi; pat ne pārdot, bet iedot to jums, bet jūs negribat to pieņemt. Piepildās Raksti.

152 Ļaudis, kādā laikā jūs dzīvojat? Vai jūs atpazīstat šo stundu, atpazīstat zīmi?

153 Ja vien tās sievietes saprastu, ka tas ir velns! Tas ir nepiedienības ļaunais gars, kas slēpjas zem reliģijas nosaukuma. Viņš vienmēr ir bijis tāds. Viņš pienāca pie katra pravieša, viņš pienāca pie katra gudrā, viņš pienāca pat pie Jēzus Kristus kā reliģiska personība. Un Bībelē ir teikts, ka pēdējās dienās viņš būs tik līdzīgs (pat pie pentakostiem), ka pieviltu pat pašus izredzētos (tajā vasarsvētku draudzē), ja tas būtu iespējams. [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.]

154 “Nedaudzi,” sacīja Viņš, “Jo šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, un tikai nedaudzi to atradīs. Jo kā bija Noas dienās, kad tika izglābtas astoņas dvēseles, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Aizdomājieties par to! Kādā laikā mēs dzīvojam? Vai jūs atpazīstat to stundu, atpazīstat to dienu?

Es atņemu jums daudz laika, taču man vēl ir palikušas dažas minūtes. Labi?

155 Panāk, lai viņas apgriez savus matus. “Nu,” viņi saka, “mūsu draudze tam nepievērš nekādu uzmanību.” Vai zināt, kāpēc? Viņi ir akli.

“Matu apgriešanā nav nekā sliktā.” Bet Bībelē ir teikts pretējais! Jums ir nepiedienīgi pat lūgties ar apgrieztiem matiem. Jūs teiksiet: “Nu, sievietei ir jāapsedzas.” Bet Bībelē ir teikts, ka viņas apsegs ir viņas “mati”. Nevis cepure, bet viņas mati!

156 Kā būtu, ja Mozus pateiktu: “Es novilkšu cepuri, nevis kurpes.” Nekas nebūtu sanācis. Dievs pateica “kurpes”, un Dievs ar to domāja “kurpes”.

Viņš pateica “mati”, nevis cepure! Slava Dievam! Es esmu pārliecināts, ka Viņam tas patika. Slava Dievam! To, ko Viņš pasaka, to Viņš arī domā. Rakstus nevar patvaļīgi skaidrot. Tas nav domāts tikai jūsu konfesijai; tas nozīmē tieši to, kas tur ir teikts, un Viņš to izskaidro.

157 Teiksiet: “Es pazīstu vienu sievieti, kas to dara.” Mani neinteresē, ko jūs pazīstat. Es zinu, ko par to ir pateicis Dievs. Spriediet paši.

158 Ja vien viņas atpazītu, kas tas ir, lēdija! Ak! Ja vien atpazītu... Tas ir, “sieviete”, nevis lēdija.

159 Es redzēju izkārtņi atceļā no “Zilā vepra”, man šķiet, uz Piektās ielas, tur pie kāda alus bāra bija rakstīts: “Galdiņi lēdijām.” Es vienkārši tur piestājos, es pateicu: “Jums taču šeit nevienas lēdijas nav bijis.” Lēdija uz tādu vietu neies. Sieviete var aiziet, taču ne lēdija.

160 Vai esat ievērojuši, ka pasaules krišana sākās ar sievietes netikumību? Vai zināt, ka visam ir jābeidzas tādā pat veidā, ar sievietes netikumību? Bet sieviete simbolizē draudzi, draudze ir sieviete garīgi runājot.

Arī Līgava ir sieviete, garīgi runājot.

161 Draudzes netiklība, kā viņa rīkojās! Paskatieties uz vīzijām, paskatieties uz to visu. Redziet,

pat tās vīzijas, ko rāda Dievs... Un tā vīzija ir patiesa. Es esmu uzlicis Bībeli uz sirds (tiem, kas klausās lenti), un sanākušie to redz: es to redzēju! Visuvarētais Dievs zina, ka tā ir Patiesība. Tikai tagad es to sapratu: viņa taču ir kaila un nezina to. Viņa tur vienkārši līksmojās. Lūk, lūdzu.

Taču, kad parādījās tā Līgava, tas bija kaut kas cits. “Alfa un Omega!” Ak!

162 To dara velns. Taču kā ebreji senatnē, kad viņi redz Vārdu...

Un Jēzus sacīja Saviem... Viņš pateica to Saviem mācekļiem: “Izpētiet Rakstus. Jūs zināt...jums ir jautājumi par Mani un par Manu kalpošanu. Izpētiet Rakstus. Tajos jūs domājat iemantot Mūžīgo Dzīvību, bet tie liecina par Mani, tie saka jums, kāds ir Mans vēstījums. Ja nevarat noticēt Man, tad ticiet tiem Vārdiem, kurus Dievs izskaidro jums.”

163 “Tas Cilvēks pār mums nevaldīs. Mums ir mūsu priesteri un pārējie.” Ejiet tik uz priekšu, neko vairāk pateikt nevar. Tik un tā jau ir par vēlu. Saprotat? Viņi klausās konfesionālajās tradīcijās, kuras saka, ka viss ir kārtībā. Viņi labāk klausīsies... Jūs ticat cilvēka vārdiem vairāk nekā Dieva Vārdam. Viņi neatpazīst. Draudzes šodien neatpazīst 2. Timotejam 3. nodaļu. Ja jūs...

164 Es redzu, ka daži no jums pieraksta Rakstu vietas. Lūk, šīs Rakstu vietas es citēju no šejienes. Tāpēc, ja kādam gadīsies pievērst manu uzmanību, tas ir, paprasīs to parādīt, es varu parādīt jums to vietu Rakstos. Saprotat?

165 Viņi neatpazīst 2. Timotejam 3. nodaļu, kur ir teikts: “Pēdējās dienās cilvēki būs bezkaunīgi, uzpūtīgi, vairāk mīloši baudas nekā Dievu, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi un labo nīdēji (Līgavas, redziet), viņiem būs ārēja svētbiļība, bet tās spēku tie noliegs; no tādiem vairies. Jo tādi staigā pa namiem un ved muļķa sievietes, muļķa sievietes, kuras dažādas iekāres vada; kas nekad nemācās jeb nekad nespēj nonākt līdz Patiesības iepazīšanai.” Nekad! Viņi to nedarītu, un viņi to neizdarīs. Tā pateica Dievs.

Aklais farizej, vai tad tu to neredzi? Es nedusmojos, vienkārši es situ iekšā naglu un iedzenu to. Un arī draudzes to neatpazīst. Tās sievietes nevar to saprast. Viņām būtu... “Muļķa sievietes, kuras dažādas kārtības vada,” Holivuda, visādas tamlīdzīgas lietas: apgriezīšus matus, nēsā šortus, lieto kosmētiku, visvisādas tamlīdzīgas nepiedienīgas lietas. Vai jūs zināt, ka sieviete spēlē svarīgu lomu pēdējās dienās?

166 Vai jūs zināt, ka Bībelē ir teikts: “Tie, kas izglābsies no šī lielā lāsta, būs skaists zars Tā Kunga priekšā.” Kādreiz es par to parunāšu, ja Tas Kungs ļaus, jums, sievietes, parādīšu jums, ko Dievs domā par tādu sievieti, kura patiešām izglābjas no mūsu laika lāsta. Ir teikts, ka viņa būs skaista.

167 Nesen es dzirdēju, ka kāda sieviete smējās par... Meitenes, puskailas sievietes, kurām tikumības līmenis ir zemāks nekā suņu mātei, smējās par padzīvojušu sievieti garā kleitā. Paklausies, tu, mazā izvirtule: viņai ir tas, par ko tev nav nekādas saprašanas. Viņai ir tikumība. Tu pat tādu vārdu nezini. Tu esi to pazaudējusi teju vai no šūpuļa. Tu pat neatšķir labu no ļauna, bet viņa atšķir. Viņas sirdī ir apslēpts kaut kas, par ko tev nav nekādas saprašanas. Tu esi to pazaudējusi un nekad nespēsi to atrast. Neuzdrošies saukāt viņu par vecmodīgu un citādāk, un tamlīdzīgi. Viņa zina to, par ko tev nav nekādas saprašanas. Viņas sirdī ir apslēptas pieklājības bagātības. Tu par to neko nezini. Tava mamma tevi tā uzaudzināja. Hm. Tavš draudzes gans to pieļāva, tas parāda, kāds ir viņš pats. Tieši par viņu es šobrīd sludinu. Saprotat? Vai redzat, kādā jūs esat stāvoklī, draudzes?

168 Jēzus sacīja: “Visiem šiem Rakstiem ir jāpiepildās.” Un tie ir piepildījušies.

169 Pievērsiet uzmanību: “Kā arī Janne un Jambre uzstājās pret Mozu...” Viņš būs tepat, daži no viņiem... Nē... Lūk, viņš šeit nerunā par metodistiem, batistiem, par viņiem vispār nav runa. Saprotat? Bet “kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu un Āronu, tā darīs arī viņi, cilvēki ar

samaitātiem prātiem attiecībā pret Patiesību”, ir izkropļojuši par dogmām un draudzes mācībām Bībeles vietā.

Un turklāt Janne un Jambre varēja izdarīt visu to, ko varēja izdarīt Mozus. Saprotat? “Kā Janne,” vai redzat šeit līdzību?

“Kā Janne un Jambre pretojās Mozum, tā arī šie cilvēki, kuriem ir samaitāts prāts attiecībā uz Patiesību, pretojas tam,” pat tuvumā sev nepielaidīs, negrib ar to sadarboties, negrib ar to neko kopēju. Taču ir teikts: “Viņu neprāts būs skaidri redzams.” Kad šī Līgava ieņems savu pozīciju un pacelsies debesīs, tad tas kļūs skaidri redzams, neuztraucieties; kā Mozus, kad viņš izveda Israēla bērnus un aizgāja no Ēģiptes, un Ēģipte nogrima. Labi.

170 Jēzus sacīja: “Visi Raksti ir doti caur iedvesmu, tāpēc visiem Rakstiem ir jāpiepildās.” Kad Viņš...

Viņi pajautāja Viņam, sacīja: “Tu dari Sevi par Dievu.”

171 Viņš sacīja: “Savā likumā jūs saucat tos praviešus, pie kuriem nāca Tā Kunga Vārds...jūs saucat viņus par Dieviem, un viņi tādi ir.” Sacīja: “Kā tad jūs nosodāt Mani, kad Es saku, ka Es esmu Dieva Dēls?” Visi šie Raksti ir doti caur iedvesmu, tiem visiem ir jāizpaužas, tiem visiem ir jāpiepildās.

Vai redzat? Viņi ir tik ļoti akli, viņi ir tik ļoti piesaistīti cilvēka vārdiem tā vietā, lai būtu piesaistīti Dieva Vārdam. Lūk, kāpēc sievietes tā rīkojas. Lūk, kāpēc sludinātāji tā rīkojas. Viņi ir piesaistīti kādam bīskapam, nevis Jēzum. Viņi ir piesaistīti savam...savam naudas maisam, lielai sanāksmei.

172 Vienkārši noskaidrojiet, vai es esmu populārs, vai nē. Paņemiet tos cilvēkus no Džefersonvilas (to grupiņu, kas ir šeit Džefersonvilā), aizvāciet tagad no šī dievnama tos, kas nav no Džefersonvilas, un man būtu jeb es sludinātu pusducim cilvēku. Ko tas nozīmē? Šeit ir cilvēki no visas valsts, no Ņujorkas, no Masačūsetsas līdz Bostonai, Meinai, Tenesī, Džordžijai, Alabamai un no visas valsts. Viņi sanāk kopā. Āmen! Tieši to Viņš pateica. Viņš pateica: “Ap vakara laiku būs gaisma.”

173 Viņi nespēj atpazīt vakara Gaismu, lūk, kas par lietu. Viņa vienkārši neatpazīt to. Viņa ir pārāk akla. Bībele saka, ka tāda viņa bija.

174 Krievija atrada savu vietu zinātniskajā pasaulē ne vairāk kā pirms aptuveni četrdesmit gadiem. Vai zinājāt, ka tad, kad sākās pirmais pasaules karš, viņi nekad... Viņi Krieviju ignorēja. Brāli, Roj... Tas vienkārši bija kaut kādu tumsoņu bars, lieli sibīrieši ar bārdu pa visu seju, kas neatšķīra labo roku no kreisās. Tā tas ir, Krievija, taču viņa atpazīna savu vietu. Viņai bija tā jāatpazīst, lai piepildītu Rakstus. Jūs zināt manus pravietojumus par to, ko es paredzēju, ka viņi visi sanāks kopā komunismā. Tagad viņa ieņem pasaulē vadošo vietu zinātnē. Mēs jau sen esam no viņas atpalikuši. No viņas ir atpalikusi visa pārējā pasaule. Viņa ieņem vadošo vietu. Vienkārši viņa aptvēra, ka arī viņai ir smadzenes.

175 Ievērojiet, cilvēkam šobrīd ir tādas pašas sešas maņas, kādas viņam bija pirms sešiem tūkstošiem gadu. Pirms sešiem tūkstošiem gadu viņš ar savām maņām uzturēja saikni ar savām zemes mājām un kalpoja Dievam. Bet šobrīd, pēdējo septiņdesmit piecu gadu laikā, cilvēks no zirga un ratiem ir pārgājis kosmonautikā. Kāpēc? Viņš novērsās no savas ticības Dievam un pievērsa to savām maņām un savām cilvēciskajām spējām. Vai esat to ievērojuši? Viņš pārstāja uzticēties Dievam, viņš uzticas sev.

176 Kā tā bezdieve sieviete, kā nu viņu tur sauc Vašingtonā, kura to visu izmainīja? [Kāds saka: “Mureja.”-Tulk.] Kā viņu sauc? [“Mureja.”] Mureja. Viņa pateica: “Kamēr mums ir armija un flote,

mums nav vajadzīgs tas senais Jehova.” Hm-hm.

Man ir vienalga, kas mums ir. Izņemot Jehovu, man neko citu nevajag. Armija un flote nogrimis, un tā tas notiks, bet Jehova būs vienmēr. Un, ja es esmu Viņa daļa un Viņa dēls, tad es būšu kopā ar Viņu vienmēr; nevis pateicoties savam aicinājumam vai izvēlei, bet pēc Viņa izvēles. Āmen, āmen! Man ar to nav nekāda sakara, tas ir Viņš! Vai nu Viņš, vai nāve. Valstis var celties un krist, Jehova būs vienmēr. Viņš ir bijis vienmēr, visos laikos: kad krita Roma, kad krita Ēģipte un krita visi pārējie, Viņš kā bija, tā arī ir Jehova. Ak, Aleluja! Es jūtu dievbijību!

177 Krievija atjēdzās, jo tā tam bija jānotiek. Tieši tāpat kā Israēlam bija jāatgriežas dzimtenē. Dievam bija jāiedzen Israēls atpakaļ dzimtenē Bazūņu dēļ. Tāpat Dievam bija jāiedzen Krievija komunismā, lai īstenotu tieši to, kas viņai ir jāizdara saskaņā ar pravietoto.

178 Cilvēks ar savām sešām maņām brauca ratu iejūgā, uzticēdamies Dievam. Pēdējo septiņdesmit gadu laikā viņš ir pārstājis uzticēties Dievam. Kad viņi parakstīja Savienoto Valstu konstitūciju, viņi pieminēja Dievu visā, ko viņi darīja. Šobrīd viņi pat nenotur sanāksmes un pat nekad nepiemin Viņa Vārdu. Tā tas ir. Viņi paļaujas uz savas zinātnes diženumu, viņi...uz savām zinātniskajām viltībām; nekātrs bars. Pilnīgi pareizi. Visu pasauli ir pārņēmusi Bībeles nezināšana. Visa pasaule ir novērsusies no Dieva.

Bet iedomājieties, pa vidu tam visam un draudžu konfesijām, un visiem viņu nekātrajiem semināriem, un visam tam pārējam, Dievs ir paņēmis Savu praviešu Vārdu un izcirtis Līgavu, kura ticēs. Viņš pateica, ka Viņš to izdarīs. Viņš iztēsa viņu no turienes, kā Viņš bija apsollis izdarīt.

179 Viņi paļaujas uz savu cilvēcisko prātu, uz savu cilvēcisko zinātņi un pārējo, ir atstājuši Dievu, kuram viņi agrāk uzticējās. Savienotās Valstis ir atstājušas Dievu. Viņi pat ir izlikuši Viņu no skolām, jo mūsu bērniņi pat nedzird par Viņu. Viņi ir izdzinuši Viņu no skolas. Tagad viņi negrib, lai Viņš būtu uz dolāra: “Mēs paļaujamies uz Dievu.” Viņi grasās izslēgt Viņu no karoga uzticības zvēresta: “Viena valsts, pakļauta Dievam.” Viņi grasās to aizvākt prom.

180 Redziet, viņi ir nodevušies paši savām sajūtām un savām maņām, jo... Pēdējo septiņdesmit piecu gadu laikā viņa maņas it nemaz nav izmainījušās; tas joprojām ir tas pats cilvēks, kuru Dievs radīja sākumā.

Bet vai tad jūs nesaprotat, cik tālu mēs šajās pēdējās dienās esam aizgājuši? Un draudze ir novērsusies no Dieva un pievērsusies, lūk, kam: garīgo semināru pieredzei un pārējam, nevis Vārdam. Jau vairs neatzīst Viņu ne savās sanāksmēs, ne savās skolās, nekur.

181 Pēdējo divdesmit piecu gadu laikā Israēls ir apjautis, ka kaut kas atveda viņus uz dzimteni, kā jau bija apsollīts. Viņi nezina, kā tas vispār sanāca. Kādas ciešanas tik viņi nepiedzīvoja, mocekļi, to Bazūņu laikā, taču viņi ir savā dzimtenē. Viņi nezina, kāpēc.

182 Kāpēc pamodusies Krievija? Kāpēc ir pamodušās valstis? Kāpēc cilvēks ir spējis īstenot tādus sasniegumus? Zinātnieki taču pirms trīs simt gadiem... Viens franču zinātnieks, ar noteiktu ātrumu ripinādams pa zemi lodī, ar zinātniskiem pētījumiem pierādīja, ka, “ja cilvēks sasniegtu to milzīgo ātrumu piecdesmit kilometrus stundā, gravitācija viņu paceltu no zemes, ņemot vērā viņa svaru, ņemot vērā lodes svaru”. Šobrīd viņš atfista ātrumu divdesmit septiņi tūkstoši kilometru stundā, saprotiet, joprojām cenšas ieskrieties un pacelties vēl augstāk. Viņš ir apjautis to pavisam nesen. Kāpēc? Tā tam ir jābūt.

183 Draudze taču agrāk stāvēja uz Jēzus Kristus klints. Nebija svarīgi, ko kāds sacīja, viņi ne par soli neatkāpās no šī Vārda, no konkrētā laika vēstījuma: Lutera, Veslija un tā tik uz priekšu. Bet tagad viņi ir atgriezušies pie tradīcijām. Kāpēc tā ir noticis?

184 Tikai pēdējos divdesmit piecos gados Israēls ir apjautis, ka viņi atrodas dzimtenē kādam

mērķim. Bija pravietots, ka viņi noteikti atkal sapulcēsies. Tā pateica Hozeja. Mēs to pirms brītiņa izlasījām. Lai Dievs palīdz mums to saprast! Labi.

185 Tajā pašā laikā Līgava ir atpazinusi vakara Gaismu, tieši sāk atpazīt. Izsalkušie pentakosti ir sākuši saprast, ka tajās organizācijās nav nekā no tā, ko viņi meklēja, tās ir tik ļoti saputrojušās un saraustītas gabalos. Saprotiet, ir atpazīšanas laiks, atpazīšanas. Jums ir jāatpazīst.

Pasaule ir atpazinusi. Valstis ir atpazinušas. Zinātne ir atpazinusi. Velns ir atpazinis, ka ir tas laiks, kad viņš var sagraut sievietes, sagraut draudzi, sagraut cilvēkus. Viņš ir to atpazinis.

Un Dievs ir atpazinis, ka uz zemes atrodas cilvēki, kurus Viņš ir iepriekš nolēmis Dzīvībai. Viņš ir atpazinis, ka ir laiks sūtīt Savu Vēstījumu. Viņš ir to izdarījis. Cilvēki ir to atpazinuši. Līgavas laiks! Viņa ir atpazinusi vakara Gaismu.

186 Ja Sodoma būtu atpazinusi savu laiku, redzot, kā tur ierodas tie vēstneši kā Billijs Grēms un Orals Roberts!

187 Lūk, nesen Fīniksā viens bezkauņa piecēlās un pateica...atskaņoja uz lentes vienu vietu un paziņoja... Es tur pateicu, es, ka "ir jābūt kristītam Jēzus Vārdā", tā es pateicu. Un tad pateica: "Lūk, jūs šeit redzat, ka *šeit* viņš pateica..." Kad es runāju par Āfriku, kur viņi kristīja trīs reizes ar seju uz priekšu un atpakaļ. Viņš sacīja, ka es pateicu, ka "tam nav nekādas nozīmes". Saprotiet, viņš neatskaņoja to ierakstu tālāk, tikai to vietu, un pārtrauca. Bet par tādu noziegumu tiek piespriests cietumsods.

Šīs magnetofona lentes ir pilnībā aizsargātas ar likumu. Nevienam nav atļauts kaut ko tajās sajaukt. Labāk nedariet to. Tad jums būs darīšana ar likumu. Bet vai mēs to darīsim? Nē. Viņš pateica: "Liec viņus mierā." Dievs pateica man, kas notiks. Vienkārši pavērojiet, vienkārši novērojiet to cilvēku. Saprotat?

188 Tajā pašā laikā Līgava ir atpazinusi vakara Gaismu.

Ja vien Sodoma būtu atpazinusi savu stundu!

189 Un tā, tas pats cilvēks, kas atskaņoja lenti, sacīja: "Paskatieties, tas ir jums, pentakostu ļaudis," sacīja, "un jums, baptisti. Tas cilvēks, viltus pravietis Viljams Branhams, redz, pateica, ka Orals Roberts un Billijs Grēms atrodas Sodomā." Saprotiet, tad viņš apturēja lentu un viss, saprotiet.

Viņš neatskaņoja to tālāk, kur bija pateikts, ka "viņi bija *vēstneši* Sodomai. Nevis Sodomā, bet viņi atrodas tur kā vēstneši Sodomai. Visi zina, ka es sacīju šādi. Noklausieties to lentu.

"Kas atņems vai pieliks, tam arī tiks atņemts." Tas ir Tā Kunga Vārds un tāds tas paliek.

190 "Ja Sodoma būtu atpazinusi savu vēstnesi, tad tā stāvētu vēl šodien," sacīja Jēzus. Ja vien tā būtu atpazinusi, kā atpazīna Ābrahāms!

Ābrahāms zināja, ka piedzims apsolītais dēls. Taču viņš zināja, ka kaut kādā veidā ir jānotiek pārmaiņai, jo viņš bija pārāk vecs, tāpat arī Sāra. Taču, kad viņš ieraudzīja To, kurš spēja Sev aiz muguras atpazīt Sāras domas, viņš atpazīna, kādā stundā viņš dzīvoja. Viņš sacīja: "Mans Kungs, atļauj man atnest ūdeni un nomazgāt Tev kājas." Viņi apēda pa maizes gabalam. "Es lūdzu Tevi, paliec vēl nedaudz ilgāk," saprotiet, lūk, "mans K-u-n-g-s," ar lielo burtu, K-u-n-g-s, Elohims. Viņš atpazīna, ka Dievs runā uz viņu caur cilvēcisku miesu. Viņš atpazīna savu zīmi un bija Tā Kunga svētīts.

Sodoma neatpazīna savu dienu un tika sadedzināta. Jēzus sacīja: "Kā bija tajā laikā, tā būs tad, kad Dieva Dēls...Cilvēka Dēls kļūs redzams."

191 Lūk, draudze nav atpazinusi savu dienu. Kā Israēls tika piespiests atgriezties Palestīnā, viņa tiks piespiesta ieiet Vispasaules Draudžu padomē. Kāpēc? Viņa neatpazina savu laiku. “Ļaudis, izejiet no viņas, neesiet līdzdalībnieki viņas grēkā!” Glābiet savu dzīvību, citādāk uz jums būs zvēra zīme un jūs vairs neko nevarēsiet izdarīt.

“Nešķīstais lai grimst nešķīstībā, bet svētais,” nevis tas, kurš *būs* svēts, bet *šobrīd* ir svēts! “Svēts”, nevis sieviete ar īsi apgrieztiem matiem, viņa tāda nevar būt. Nu, tas skan ļoti kategoriski, taču tie ir Raksti. Bībelē ir teikts, ka “viņa apkauno savu galvu”. Bet viņas galva ir viņas vīrs. Viņa galva ir Kristus, tāpēc viņa apkauno Kristu. Kā viņa var būt “apkaunojoša” un nebūt “nešķīsta”? “Lai tā, kurai ir apgriezti mati, tā arī paliek. Lai tas...tā, kura nēsā šortus, nēsā vien tālāk. Lai tas, kurš noraida Vārdu, noraida To arī turpmāk.”

“Taču svētais lai pastāv arī turpmāk svētumā. Taisnais lai turpina darīt taisnību; taisnais Dieva Vārds, izpaustais Dieva Dēls. Lai paliek svētumā, lai turpina būt taisns!” Atpazīstiet! Tieši tā! Dienas nav...

Draudze nav atpazinusi savu laiku.

192 Kā Israēls ir atgriezies apsolītajā zemē, viņi nezina, kā viņi tur atgriezās. Viņi nokļuva tur vienkārši automātiski. Kāpēc? Nacionālais spēks viņus ielika viņu vietā.

Tagad es gribu kaut ko izteikt. Nacionālais spēks atveda Israēlu uz dzimteni, nacionālais spēks ievēdīs draudzi Vispasaules Draudžu Padomē, bet Dieva spēks ievēdīs cilvēkus Līgavā! Pasaule ar spēku velk uz *šo* pusi, pasaule ar spēku velk uz *to* pusi, bet Dievs ar spēku velk uz augšu. Dieva Gars, kurš ir Dieva Vārds (“Mani Vārdi ir Gars un Dzīvība”), noliks Līgavu viņas vietā, jo viņa atpazīs savu pozīciju Vārdā; tad viņa ir Kristū; viņu ieliks viņas vietā. To neizdarīs nekādi nacionālie spēki. Taču nacionālais spēks patiešām iedzina Israēlu dzimtenē, Draudžu Padomes nacionālie spēki iedzīs tajā visas organizācijas, bet Dieva spēks pacels Līgavu Godībā prom no tā visa.

193 Ak, cilvēki, atpazīstiet savu dienu, kā jūs brīdināja Jēzus; Sodomas zīme un mūsu laika draudzes stāvoklis.

194 Paskatieties, kas, pēc Viņa vārdiem, notiks šajā laikā. Ieklausieties tajā ļoti uzmanīgi. Šajā laikā tiks parādīta Sodomas zīme; tā zīme, kas bija Ābrahāmam tajā laikā pirms Sodomas, viņš bija izsaukts. Visas tās lietas, kas bija pravietotas, īstenosies tagad. Paskatieties, kādā laikā jūs dzīvojat. Mēs esam to izskatījuši jau daudzas reizes.

195 Lūk, Viņš apsoliņa atsūtīt mums Debesu Gaismu, lai nogatavinātu Vārdu-Sēklu, kas tiks iesēts šim laikam. Sēkla atrodas *Šeit*. Tā Sēkla ir Bībele. Kāpēc? Tā pateica Jēzus. “Vārds ir Sēkla, kuru iesēja sējējs.”

Taču pirms tev var būt kaut kāda raža (lai arī kāda sēkla ir iesēta), lai tā sēkla nogatavotos, ir vajadzīga gaisma, citādi tā sapūs un nekāda labuma no tās nebūs, tā aizies bojā. Taču, ja sēkla ir augsnē, piemērotā augsnē, un uz tās spīd nepieciešamā saules gaisma, tad tā noteikti nogatavosies.

Un Viņš apsoliņa, ka pēdējās dienās vakara laikā uzlēks Saule, lai nogatavinātu to Sēklu. Tā Sēkla tiek sludināta. Dieva Dēls nogatavina šo Sēklu, apstiprinādams to, izdara tā, ka tā aug jūsu acu priekšā, un pierāda, ka tas ir pareizi. Vai saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Atpazīstiet savu dienu.

Es jau beidzu. Jau ir laiks beigt.

196 Bet bagātie, aklie, izglītotie lāodiķejiši izliks Vārdu ārā no sava vidus. Vai viņi ir to izdarījuši? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Viņš pateica, ka viņi izdarīs.

Kā pravieši senatnē tika sūtīti apstiprināt viņu laika apsolīto Vārdu, lai tie cilvēki, kas viņu laikā bija iepriekšnolemti, to ieraudzītu. Kā tā sievietē pie akas, kā Nātans, kā aklais Bartimejs, kā Pēteris un visi pārējie, kuri atpazīna To (Viņš bija tas Vārds) un izdarīto: “Ja Es nedaru tos darbus, kurus apsolīja Tēvs, tad neticiet Man. Taču, ja Es daru tos darbus, tad, pat ja jūs neticat Man, ticiet tiem darbiem. Tie stāsta jums, kas Es esmu.” Vai saprotat? Labi, nepalaidiet garām šo laiku, sūtīto... Vīrieši un sievietes citos laikos To atpazīna, iegāja un bija drošībā.

197 Pentakosti, ak vai, kāpēc jūs neatpazīstat savu dienu? Atpazīstiet vakara laiku! Tas ir klāt un...tas ir klāt, lai apstiprinātu Kristus Atnākšanu, lai apstiprinātu to. Mēs esam beigās. Atpazīstiet savu dienu.

198 Es zinu, ka esmu jūs ilgi noturējis. Pulkstenis ir jau divpadsmit. Taču man patīk šī Barība, tā ir Dzīvība. Tā tas ir, tā tas ir, ticīgajam tā ir Dzīvība. Atpazīstiet to dienu, kurā jūs dzīvojat, un šī laika zīmi.

199 Vai redzat, kur viss atrodas: Israēls, draudze, netikumība, Līgavas pozīcija. Kas ir atlicis, kas ir nākamais? Līgavas paņemšana augšā. Protams, visas draudzes gaida kaut ko varenu. Pentakosti saka: “Slava Dievam! Pienāks diena, kad viņi darīs *to* un darīs *šito*.” Redziet, viņi to sludina. Viņi patiešām tic.

200 Kā reiz sacīja Kajafa: “Vai tad nav pareizi, ja viens cilvēks nomirs, lai neaizietu bojā visa tauta?” Bībelē ir teikts, ka viņš bija augstais priesteris, lūk, kāpēc viņš tā pateica. Viņš pravietoja nesaprazdams, ko viņš saka. Bet vai viņš nojauta to īsteno patiesību, ka viņš pienesa kā upuri to Dievu, kura augstais priesteris viņš it kā bija?

Tas pats notiek šodien! Viņi gaida, ka kaut kur tālu nākotnē iestāsies vareni laiki.

201 Nu, es braucu uz uzņēmēju saietiem. Viņi saka: “Slava Dievam!” Tie sludinātāji pieceļas un vienkārši uzvelk sanākušos, un saka: “Nāk varena atmoda! Tā Kunga roka būs uz zemes!” Un cilvēki iznāk, skrien kā... Un nesaprot, ka tas ir Israēlam Bazūņu laikā. Kāpēc viņi tā dara? Tāpēc ka viņi tikai sludina kristietību, bet paši to neaptver. Kajafa arī neapjauta, ko darīja. Un viņi neapjauš, ka atraida tieši to Vēstījumu, kas viņiem ir sūtīts. Āmen!

202 Mēs esam izskatījuši visas Rakstu vietas dienu pēc dienas un nedēļu pēc nedēļas, un tā taču ir neapstrīdama Patiesība. “Ja tie aklie nespēj to pieņemt,” sacīja Jēzus, “tad lieciet viņus mierā. Ja aklais ved aklo, tad viņi visi iekritīs bedrē.” Es nezinu, kad, es nezinu, kur, taču es zinu, ka tas tuvojas.

203 Ziniet, es saprotu, kāpēc sātans negribēja, lai es to izdaru. Vakar es jutos tik slikti. Es nevarēju saņemt no Tā Kunga nekādu Vārdu. Es darīju visu, ko vien pratu, taču nekas nesanāca. Bet šorīt, kad es piecēlos... Vakar es apēdu kukurūzu, un šķita, ka tā vēderā nesagremojās. Man bija tik nelaba dūša, ka es vienkārši...man bija grūti vispār kaut ko... Es nodomāju: “Kas gan te notiek? Es braukšu uz turieni, bet es nezinu, ko es runāšu. Un, Kungs, es pat nevaru atcerēties nevienu Rakstu vietu, lai to pierakstītu. Es neko nevaru atcerēties.” Es vienkārši nezināju, ko darīt.

Tad, kad man sāka nākt Vēstījums, sātans tik turpināja sacīt: “Tu jūties ļoti slikti. Tev sāp galva. Tev ir nelaba dūša. Tu nevari braukt uz turieni. Tu nevarēsi tur nostāvēt. Būs *tā* un būs *šitā*.”

204 Es atminējos stāstu par kādu parastu koknejieti Anglijā. Tas bija parasts cilvēks. Un stāstīja, ka karalis, viens no karaļiem senajos laikos bija ceļā uz savu pili. Bet tas...viņam nebija neviena... Viņam bija jānodod vēstījums, steidzams vēstījums, jo tuvojās ienaidnieks. Tāpēc viņš pateica tam puisim, kas tur stāvēja, viņš sacīja: “Klau, paņem šo vēstījumu, paņem šo vēstījumu! Steidzies uz *tādu un tādu* pilsētu un liec viņiem izdarīt *to un to*.” Un viņš sacīja: “Paņem rokās manu scepteri. Tas būs tavš pierādījums, ka es...ka tu esi manis sūtīts.”

205 Un viņš pabāza to zem drēbēm un metās ceļā. Viņu visur stādināja sardze, vēl kāds. Viņš kļiedza: “Nost no ceļa! Man ir karaļa vēstījums.” Āmen. “Es esmu karaļa vēstnesis,” apstiprināts vārds.

206 Es nodomāju: “Sātan, nost no ceļa! Man ir Ķēniņa Vēstījums. Man ir jāiet.”

207 Reiz, kad tika nogalināts un ielikts kapā Miera Valdnieks un kapenes tika apzīmogotas, un nāve turēja Viņu trīs dienas un naktis. Taču Lieldienu rītā Viņa rokā bija scepteris, un Viņš iekļiedzās: “Nost no ceļa, nāve! Nost no ceļa, kaps!” Veriet vaļā! Es esmu Ķēniņa Vēstījums! Man ir jāiziet, lai pierādītu šo augšāmcelšanos. Es esmu tā augšāmcelšanās un Dzīvība.” Aleluja! Tagad es jūtos patiesi labi.

Šis ir Ķēniņa Vēstījums. Atpazīsim to, draugi, jo mēs esam aicināti sanākt kopā Bazūnes skanēšanai. “Jo atskanēs Tā Kunga bazūne, tad laika vairs nebūs.”

208 Viņš ir savācis kopā Israēlu. Trīs dienas, Viņš pateica, ka trešajā dienā Viņš to izdarīs. Ir pagājuši divi tūkstoši septiņsimt gadi. Viņš pateica, ka trešajā dienā Viņš savāks viņus kopā, un Viņš to izdarīja. Viņš pateica, ka atvērs Dzīvības ceļu. Te nu tas ir – tagad tikai gaida, kad tiks paņemta prom Līgava, lai varētu atnākt tie divi pravieši, ebreju pravieši, kurus atpazīs...

209 Vai atceraties, kā es stāvēju Kairā, lai dotos uz turieni, kad Levi Petrus pateica: “Brāli Branham, ja viņi to ieraudzīs... Viņi tic saviem praviešiem.”

210 Es sacīju: “Manuprāt, tā ir laba lieta.” Vai redzat, kāds ir cilvēks? Bet, vai redzat Dieva žēlastību? Es sacīju: “Es palasīšu šo Jauno Derību.” Viņi to lasīja. Levi aizsūtīja viņiem uz turieni vairāk kā miljonu, brālis Levi Petrus no Zviedrijas. Viņi lasīja to, staigādami šurpu turpu, tie ebreji; ne šis mūsdienu ebreju pūlis, bet tie, kas ir savā dzimtenē. Viņi atbrauca un pateica: “Ja tas ir Mesija, tad parādiet mums Viņa pravieša zīmi, mēs noticēsim tam.”

211 Levi Petrus sacīja: “Brāli Branham, lūk, kur ir tā iespēja. Tā ir tā iespēja.” Kāds pateica man, ka būs iespēja. Es biju tam gatavs.

Tur atnāca viens cilvēks un apsēdās, brālis Arganbraits, sacīja: “Brāli Branham, tas vienkārši satrauks Izraēlu! Lai viņi to redz, un parādi pravieša zīmi. Viņi tam noticēs.”

212 Es sacīju: “Kungs, te es esmu, es esmu gatavs.” Ielēcu lidmašīnā; paņēmu naudu un nopirku biļeti, apstājos Kairā. Sacīju: “Jā, es esmu gatavs.”

213 Svētais Gars sacīja: “Tā nav tava vieta. Tas nav tavs laiks.” Saprotiet, tu steigies sev pa priekšu. Es nodomāju: “Ak! Esmu mērojis tādu ceļu, man...man ir jābrauc!”

214 Kaut kas sacīja: “Stāvi uz vietas! Nebrauc uz turieni. Dodies uz Indiju. Uz turieni nebrauc. Dodies uz Indiju, bet uz turieni nebrauc.”

215 Es nodomāju: “Kāpēc?” Kad es iznācu no angāra, es pajautāju: “Kungs Jēzu, ko tas nozīmē?”

Tad Viņš darīja man to zināmu: “Ne pagāns, tie būs tie pravieši.” Tam ir jābūt saskaņā ar Rakstiem. Ir jāatnāk Mozum un Ēlijam. Un turklāt, Līgava vēl nav paņemta prom. Un tie pravieši atgriezīsies un tieši viņi parādīs pravieša zīmi! Tas ir saskaņā ar Rakstiem. Tad tas viss būs precīzi piepildījies, Israēls kā tauta piedzims vienā dienā. Āmen! Mirdz vakara Gaismas!

Taču būs Gaisma vakara laikā,
Lai ceļu uz Godību atrastu tu.

Tā Gaisma caur ūdeni nāk,

Kad Jēzus Vārdā kristīts tu esi.

Jauni un veci, no grēkiem atgriezieties,

Lai Svētais Gars jūsos mājotu.

Vakara Gaismas ir atnākušas

Dievu un Kristu kā Vienu atklājušas.

216 Mēs esam laika beigās, draugs. Un vēl prātā nāk tā iedvesmotā autora dziesma, kad viņš sacīja:

Valstis šķeļas, (tas bija aptuveni pirms piecpadsmit gadiem) un Israēls mostas,
Tās zīmes, kas teiktas mums Bībelē;
Pagānu Dienas ir skaitītas (paskatieties uz viņu izvirtību),

Tautas, šausmu pārņēmtas,
Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.

Izpiršanas diena ir tuvu jau,
Cilvēku sirdis dreb bailēs;
Ar Dieva Garu piepildīts esi,
Lai lukturis tavš apgriezts un tīrs,
Lai skats tev uz augšu, izpiršana ir tuvu jau.

Viltus pravieši melo, Dieva Patiesību tie noliedz (vai tad tā nav taisnība?),
ka Jēzus Kristus ir mūsu Dievs.

Viņi tam netic. Viņiem ir visvisādi "ismi" un pārējais... Taču pravietis sacīja...tas ir, tas iedvesmotais autors sacīja:

Bet mēs iesim pa taku, kur apustuļi gāja.

217 Vai atceraties manu vīziju? Es pateicu: "Ja ienāks Pāvila cilvēki, tā tad ienāks arī manējie, jo es visu darīju precīzi tā, kā darīja viņš." Es stāvu cieši ar to.

Tie miljoni izslēja augšup rokas, sacīdami: "Mēs uz tā stāvam!"

Kā? Atpazīstiet to dienu, kurā mēs dzīvojam, to laiku, kurā mēs dzīvojam, laika zīmi, kurā mēs dzīvojam. Varbūt šobrīd ir vēlāks, nekā mēs domājam. Vienā no šīm dienām: kas ir ārpusē, tas lai paliek ārpusē. Kas ir iekšā, tas uz visiem laikiem paliks iekšā. Durvis aizvērsies.

218 Ja šajā rītā šeit ir kāds, kas vēl nav ienācis, ak, Jēzus Vārdā, mani dārgie cilvēki...

Neskatieties uz šo nezinošo kalpu, kurš stāv šeit, neizglītoto, nemācīto, bez izglītības, neskatieties uz to. Bet skatieties uz Vārdu, kas tiek pierādīts. Skatieties uz vareno Svēto Garu, kurš apstiprina, ka tā ir Patiesība. Mēs dzīvojam vakara laikā. Ir vēlāks, nekā jūs domājat. Ne...

219 Sievietes, ļaujiet augt saviem matiem. Māsa, lūdzu, novelc to nešķīsto apģērbu. Izmetiet tās cigaretes. Jo pienāks tā stunda, kad: "Nešķīstais lai grimst nešķīstībā, bet taisnais lai turpina darīt taisnību. Kas ir iekšā, tas ir iekšā; kas ir ārā, tas ir ārā." Tā ļoti smalkā robeža: "Ja taisnais tikko tiek izglābts, tad kur būs grēcinieks un nešķīstais," Patiesības noliedzējs, ziniet, "kur viņi būs?"

Nolieksim mūsu galvas.

220 Un tā, šīs stundas, kurā mēs dzīvojam, Gaismā; šīs dienas, kurā mēs dzīvojam, Gaismā; dārgie un iemīļotie, kuri esat atbraukuši no dažādiem štatiem, no visas valsts, ziniet, tagad mēs ar jums kopā uz šī altāra...uztaisīsim inventarizāciju. Kā šodien Dieva Gars jūtas mūsu sirdīs? Neaizmirstiet, tas Gars, kas neatrodas zem nosodījuma, nav apgānīts; ar visām draudzes mācībām un visu pārējo ir cauri.

221 Jūs pat neuzdrīkstētos Tam kaut ko pielikt vai atņemt. Jo, ja jūs mēģināsit pielikt tam savu skaidrojumu, tad jums tiks atņemta jūsu daļa Dzīvības Grāmatā. Vai jūs cenšaties pateikt kaut ko, ko Gars nav sacījis? Vai jūs mēģināt panākt, lai tas skanētu tā, it kā tur šādi būtu pateikts? Vai arī jūs vienkārši pieņemat to tieši tādu, kā tur ir pateikts, un neko tur neizmaināt? Vai jūs līmējat, apgriežat lentes, darāt to, ko nedrīkst darīt? Vai tas ir tā?

222 Teiksiet: “Nu, es vienkārši neuzskatu, ka man ir *tas* jādara. Nu, varbūt, es...es zinu, ka mana draudze tam netic. Tie ir tikai viena cilvēka vārdi par to.”

Tas viens Cilvēks ir Dievs. Šeit Bībelē ir teikts, ka jums nevajag apgriezt savus matus. Tie... Bībelē ir teikts: “Pienāks laiks, kad sievietes nēsās vīriešu apģērbu un viņas būs negantība Dieva acīs.” Svētais Gars runāja caur šo pazemīgo, necienīgo trauku, vienkārši tā sanāca, ka viņš izrādījās tajā periodā, kad tas varenais Ķēniņš pateica: “Šeit ir Mans scepteris, Mans Vārds.” (Pareizāk, “Šis ir Mans Scepteris.”) “Ņem Manu scepteri un ej, un nes Vēstījumu.”

223 Es zinu, ka konfesijas mēģināja To apturēt, izslēgt To, izdzīt un izmest To ārā, un visu ko tādu. Taču caur Dieva žēlastību es joprojām braukāju, kļiedzu visvisādās valstīs, visvisādās vietās, visvisādās draudzēs: “Izejiet no turienes!” Tas nav populāri, taču tā ir Patiesība.

224 Vai jūs pieņemsiet to tajā Garā, kādā tas ir uzrakstīts? Vai jūs pieņemsiet to tajā Garā, kurā tas ir dots? Ja jūs vēl neesat pieņēmuši... Mums nav vietas pie altāra, altāris ir jūsu sirds. Paceliet, lūdzu, roku, sakiet: “Dievs, esi man žēlīgs. Lai Dieva Gars ienāk manī, es nosodu sevi par visiem maniem grēkiem un satraukumiem, par visiem maniem sliktajiem ieradumiem un nesavaldību, strīdiem, cīņām un uztraukumiem, un visu, kas man ir bijis. Un es zinu, ka kaut kas...ka mans gars vēl nav pietiekami nogatavojies Debesīm. Nogatavini mani, Kungs, šajā pēdējā brīdī. Varbūt tā ir pēdējā svētruna, kuru es dzirdu. Varbūt tā ir pēdējā reize, kad es klausos Vēstījumu. Es paceļu savu roku. Dievs, esi man žēlīgs.”

225 Lai Dievs jūs svētī. Desmitiem roku. Un tā, tikai brītiņu, klusiņām palūgsim par jums. Tie, kuri ir pacēlušī rokas, tas rāda, ka jūs joprojām esat ieinteresēti. Man šķiet, ka Svētais Gars joprojām kādu aicina.

226 Dārgais Dievs, Tu, kurš zini visu. Un Tu esi radījis visu kādam konkrētam mērķim, jo dažiem ir jābūt notiesātiem, dažiem ir jābūt padarītiem aklām, dažiem... “Kā podnieks, kas taisa trauku,” kā sacīja Pāvils, “vienu godam, bet citu negodam.” Tas, kurš tika uztaisīts negodam, bija tikai tamdēļ, lai tiktu ievērots tas, kurš ir godājams. Un vai tad Podniekam nav tiesību uztaisīt, kā Viņš grib? Vai tad iepriekšnolemtajā Dieva plānā neskan aicinājums: “Kurus Viņš ir iepriekšzinājis, tos Viņš ir aicinājis. Kurus Viņš ir aicinājis, tos Viņš ir taisnojis. Un, kurus Viņš ir taisnojis, tos Viņš ir pagodinājis?”

227 Varbūt šodien daži šeit ir kā tā sieviete pie akas: iegrīmuši netīrībā, neticībā, cilvēciskās tradīcijās, cilvēciskās mācībās. Varbūt tā ir pirmā reize, kad viņi ir to izdzirdējuši, un kaut kas dīvaini ir brīdinājis viņu sirdis. Ir pacēlušās daudzas rokas, Kungs. Lai tas lielais Podnieks tagad paņem šo trauku un izstrādā to par trauku godam. Es ticu, ka ir kaut kāds iemesls, Kungs, citādāk viņi nebūtu to izdarījuši, viņi nebūtu tā runājuši. Es joprojām ticu, es stāvu par viņiem.

228 Atļauj Tavam pazemīgajam kalpam izlūgties, Kungs. Mēs gribam stāvēt par viņiem kā tādi, kas stāv starp dzīvajiem un mirušajiem; kā tas, kurš lūdzās Sodomā par sodomiešiem: “Izejiet no tās! Ātri izejiet no tās!”

229 Lai viņi tagad atnāk, Kungs, pazemīgi un maigi pie Dieva Troņa savās sirdīs ar vārdiem: “Jēzu, sākot no šīs dienas, Tu būsi mans. Tagad es dodu Tev šeit šādu solījumu, sēdēdams šajā vietā, kur Tavs Gars man pieskārs. Ja Viņš pieskārs man šeit, tad man vairs nav nekur jāiet. Tieši šeit, kur Tu satiekies ar mani, tieši šeit mēs to visu atrisināsim; tieši šeit šajā otrajā krēslā, trešajā krēslā, piektajā krēslā, lai kāds tas arī nebūtu. Tas tiks atrisināts tieši šeit, jo tieši šeit Tu nosodīji mani un tieši šeit Tu apsolīji visu sakārtot. Jo, kaut arī es esmu samaitāts un netīrs, es tikšu padarīts balts kā sniegs. Es ticēšu visam Tavam Vārdam. Es esmu gatavs dzīvot ar To, ticēt Tam, pieņemt To.

“Un tagad es daru to Dieva slavai, saprazdams, ka mana dzīve nav man derīga, nav derīga Dievam, nav derīga maniem kaimiņiem, tā vispār nav derīga; tā der tikai velnam, lai viņš padarītu mani par marioneti, mētātu mani visapkārt; varbūt es esmu kā rotaļlieta kāda cilvēka rokās; varbūt es esmu kādas sievietes elks. Dievs, padari mani par Tavu kalpu.” Dāvā to, Kungs. Es tagad uzticu viņus Tev, Jēzus Kristus, Tava Dēla, Vārdā.

Nolieksim mūsu galvas un sirdis.

Dzirdu es, kā Glābējs...

Patiešām, draugs. Tā var būt tava pēdējā reize. Vai tu dzirdi to kluso Balsi?

...aicina.

Ka Viņš sauc... Kas tevi aicina, ja tas ir tavs Glābējs? Vārds.

...Glābējs aicina,

Kas tev ir jādara? Jānoliedz pasaule.

Un manu krustu ņemšu un sekošu...

“Es biju nevērīgs pret kristību Jēzus Vārdā, Kungs.”

Cauri dārzam ar Viņu izešu...

Kopā ar Viņu, kur? Cauri ūdenim, cauri dārzam, cauri visam; uz lūgšanu namu, uz baseinu, vienalga kur. Izlemiet!

Cauri dārzam ar Viņu izešu,

Kopā ar Viņu, kopā visu ceļu noiešu.

Kopā ar Viņu cauri tiesai izešu (vai nu taisnība ir Vārdam, vai draudzei).

Vai nu Man ir taisnība, vai Viņam? Vai taisnība ir manai sirdsapziņai, vai Viņa Vārdam?” Jūs šobrīd esat tiesas vietā. “Vai taisnība ir tam, kam es esmu ticējis, vai taisnība ir Viņa Vārdam? Vai es uzskatu, ka var apgriezt matus, nēsāt šortus? Vai es uzskatu, ka var piederēt kādai konfesijai.” Bet ko ir pateicis Viņš?

Kopā ar Viņu, kopā visu ceļu noiešu.

Kur vedīs Viņš, es sekošu.

Arī es esmu pacēlis roku, Kungs. Kungs, lai kur arī tas būtu, kur ir jāsludina nākamais Vēstījums? Vai atkal šeit šovakar, Āfrikā, Vācijā, Šveicē? Kur, Kungs?

Kur vedīs Viņš...(lai kur tu vedīsi, Kungs) ...es sekošu.

Un tā, noliekim galvas.

230 Vai jūs iesiet ar Viņu, lai kur arī Viņš jūs vestu? Vai jūs iesiet ar Viņu grūtos laikos, kad cilvēki vajās, smiesies, uzjautrināsies? “Es vienalga būšu ar Viņu. Es vienalga iešu. Es soļošu Tev blakus, Kungs, lai kur arī Tu nebūtu. Es vienalga palikšu uzticīgs un patiess. Ja es nokritīšu, Tu pacelsi mani, Kungs.” “Kas zaudēs dzīvību Manis dēļ, tas to iemantos.”

Tāpēc kopā ar Viņu, kopā visu ceļu...

231 Tagad visi, kuri patiešām dzied to no visas sirds, pacelsim tagad Viņam pretī mūsu rokas un sirdis.

Kur vedīs Viņš, es sekošu,

Kur vedīs Viņš, es sekošu,

Kur vedīs Viņš, es sekošu,

Kopā ar Viņu, kopā visu ceļu noiešu.

Dāvās man Viņš žēlastību un godību,

Dāvās man Viņš...

Kungs Jēzu, uzdves tagad šiem lakatiņiem. Dziedini tos slimos un nomocītos, Kungs. Dāvā to, Kungs. Dāvā viņiem dziedināšanu, Kungs, Jēzus Vārdā.

Un kopā ar mani visu ceļu noies Viņš.

232 Vai tagad jūtaties labi? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Vai jūtat, ka viss jau ir gatavs? [“Āmen.”] Ja Viņš...

Un Kunga bazūne kad skanēs
Un laika vairāk nebūs vairs (tas ir, tā pēdējā bazūne),
Un kad ausīs mūžīgais un gaišais rīts...

Ziniet, tagad visi nodziedāsim to. “Tā Kunga bazūne kad skanēs.” Nospēlē mums akordu.

Un Kunga bazūne kad skanēs
Un laika vairāk nebūs vairs,
Un kad ausīs mūžīgais un gaišais rīts;
Un kad izglābtie tur sapulcēsies tajās mājās debesīs
Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

mans vārds tur atskanēs.

Tajā gaišajā un saulainajā rītā, kad Kristū mirušie uzcelsies

Un Viņa augšāmcelšanās godība atspīdēs;

Kad visa dzīve beigsies un zemes darbs būs izdarīts,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

mans vārds tur atskanēs.

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

mans vārds tur atskanēs.

233 Pacelsim rokas, pateiksim: “Caur Tavu žēlastību, Kungs.” Caur Tavu žēlastību, Kungs!
[Sanāksme saka: “Caur Tavu žēlastību, Kungs.”-Tulk.]

Lūk, mēs esam brāļi un māsas Kristū. Vienkārši pagriezīsimies un paspiedīsim roku kādam mums blakus, un pateiksim: “Ar Dieva palīdzību, kad to sarakstu nolasīs.”

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

mans vārds tur atskanēs.

Ko mēs gaidām?

Kunga bazūne (tā pēdējā) kad skanēs,
Un laika vairāk nebūs vairs (jau būs Mūžība, “piepeši, acumirkļi”...),
Un kad izglābtie tur sapulcēsies tajās mājās debesīs.
Kad to sarakstu tur nolasīs,

Mans Vārds tur atskanēs.

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Mans vārds tur atskanēs.

Nodziedāsim to skaļi!

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Kad to sarakstu tur nolasīs,

Mans vārds tur atskanēs.

234 Ak, kas tas būs par laiku! Vienkārši kaut kad pastaigāsies, un, lūk, tur kāds uzradīsies: “Kas tas tāds? Mamma!” Āmen! Būs palicis pavisam neilgi. Vēl dažas minūtes un jūs izmainīsieties. Un mēs būsim...satiksimies ar viņiem, pēc tam tiksim aizrauti kopā ar viņiem, lai satiktu Kungu gaisā. Ak, piepeši, vienā acumirkļī. Teiksiet: “Tas ir brālis Sjuards, tas vecais brālis, kas nāca šurp uz

draudzi! Nu, tas taču ir brālis Derks. Un, lūk, brālis *tāds un tāds*. Skat, viņi man ir visapkārt! Kas notiek? Lūk, vēl dažas minūtes... Es zinu, ka viņi man jau ir parādījušies. Tātad nebūs vairs ilgi. Es tūlīt izmainīšos, vēl tikai brītiņš, vēl tikai brītiņš.” Ak, jā! “Un ausīs mūžīgais un gaišais rīts.” Visi noslēpumainie mākoņi...

235 Kā Viņš sacīja: “Israēl, tu biji kā rīta mākonis, tvaiks, un tavš taisnīgums jau izgaisa.” Un, kad tas viss izgaisīs tās Saules Gaismā, Kurš to visu tur Savās rokās, āmen, tad: “Kad to sarakstu tur nolasīs, mans vārds tur atskanēs.” Labi.

Līdz vakaram.

Līdz mēs tiksimies! Līdz mēs tiksimies!

Mēs nezinām, kad tas notiks, draugi. Par to ir stāstīts jau ilgu laiku, taču tā ir Patiesība, un tas notiks. Mēs šobrīd dzīvojam tieši tajā laikā.

Līdz mēs tiksimies, līdz mēs...

Caur Dieva žēlastību mēs ceram, ka šovakar septiņos trīsdesmit.

Dievs lai ir ar tevi, līdz mēs tiksimies.

Tagad piecelsimies kājās.

236 Ak, vai tad tas nav brīnišķīgi? Tās ir Debesu vietas Jēzū Kristū. Es to nesamainītu ne pret ko. Jūs zināt, cik ļoti man patīk makšķerēt un cik ļoti man patīk medīt, jo es redzu Dievu tur, mežonīgās vietās. Man tas patīk. Taču, ak, es nesamainītu nevienu šādu minūti pret visu, ko varētu piedzīvot simtos gadu. Vienu šādu minūti, šādu gandarījumu!

237 Dievs, radi manī atmodu! Ļauj man būt atmodai. Ļauj katram no mums būt atmodai, atmodai sevī. Padari mani, Kungs, alkstošu, padari mani slāpstošu. Radi manī, Kungs, to, kam manī ir jābūt. Dāvā man no šī brīža būt Tavam, vairāk veltītam kalpam, labākam kalpam, vairāk Tevis svētītam, būt spējīgākam, pazemīgākam, labsirdīgākam, strādīgākam, vairāk skatīties uz pozitīvām lietām un aizmirst visu to, kas ir pagātnē, un negatīvo. Dāvā man tiekties uz Kristus augstā aicinājuma mērķi. Āmen.

Tāda ir mūsu vēlēšanās, vai ne? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.]

Labi, ziniet, līdz mēs šovakar tiksimies, tagad paņemsim sev līdz Jēzus Vārdu, katrs no mums.

Jēzus dārgo Vārdu tagad
Paņem cieši, sāpju bērns,
Nes to līdz zemē plašā,
Viņš dos mieru dvēselei.

Dārgais Vārds salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Tagad nolieksim mūsu galvas.

Paņem Jēzus svēto Vārdu,
Lai tas tevi sargātu.
Un, ja naidnieks ceļā stāsies...

Atpazīsti savu laiku un tā vēstījumu.

(Recognizing Your Day And It's Message)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 26. jūlija rītā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0726m ilgst 2 stundas un 14 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2022. gadā.